

K A R D A S

MĖNESINIS SATYROS, JUOKŲ IR KRITIKOS ŽURNALAS.

"Lietuvių Seimas" New Yorke jau ir praėjo! Kaip ir tikėtasi, išėjo iš jo didžiausias fiasko. Vietoj pasirodyti amerikiečiams ir pasauliui, kad lietuviai yra "pribrendę," pasirodė, jog jie dar tebėr mulkiai po kunigų sutona, ir kad davatkos ir brostvininkai vadovaujant kunigams tebturi viršų lietuvių tarpe.

Seime kun. Čepanonis iš Homestead, Pa., du sykius atsistojęs rėkė: "Mes katalikai neduosime jums kalbėti! Mes obstrukcijas darysime! Mes neleisime jums išsižioti!" Taip ir buvo. Per visą seimą viešpatavė "davatų terroras:" kaip tik kas išsižioja ir pasako protingesnę žodį arba išreiškia prakilnesnę mintį, tai davatkos ir brostvininkai tuojauš sukeldavo lermą ir nušvilpdavo, neleisdavo kalbėti.

1200 delegatų, sugaišo po apie 4 dienas, ir išleido abelnai imant po \$50.00 kiekvienas. Visi Seimo kaštai siekė mažiausiai \$100,000.00. O kokia iš jo nauda? Nė vienas prakilnesnis nutarimas nepadarytas, ne viena prakilnesnė mintis nuo tribunos nebuvo išreikšta—davatkos seimą terrorizavo. Už skatiką naudą nepadaryta, šimtas tukstančių išleista ir prieg to, lietuviai išsistatė ant pajaukos svajintaučių tarpe. Vis tai pasidėkavojant mūsų kunigams ir jų išperėtoms davatkom!

Seime likosi nušvilpti netik laisvesni ir protingesni tautininkai, kaip Birštonas, Balutis, Vitaitis, bet "davatų terrorą" atjautė ir kunigai Kemėšis, Jakaitis, Petkus, Petraitis, Milukas ir kiti. Paikoms davatkom "tautos reikalus tvarkanč," mes apverkiame tos tautos ateitį!

Klerikalai po priedanga "išliuosavimo" Lietuvos, surinko ir išleido \$13,768.48. Tuos pinigus suvalgė Bartuška, Gabrys, Viskontas, Bielskis, Česnulevičiukas ir kiti "diplomatai." Tautininkai užlaikymui "diplomato" Šilupo, išleido \$4,709.41. Visi tie tukstančiai sudėti vargšų dingo gerklėse avanturistų, kurie apart pažeminimo ir gėdos, Lietuvai ir lietuviams darbininkams nė už aguonos grūdą gėro nėra padarę ir negali padaryti. Rusijos proletariatas ir jo atstovai iškėlė Lietuvos klausimą Brest-Litovske, ir padarė jį tarptautišku klausimu. Ir tik kovojantis proletariatas, o ne šun-uodegaujantis nėdakepė "diplomatai" jį naudingai liaudžiai teisriš.

Brostvininkų organas "Darbininkas" giriasi: "5,000 Naujų skaitytojų plaukia kaip nevėžyje vanduo."

Taip, taip, plaukia kaip Nevėžyje vanduo—plaukia pro šalį, į "Kardo" administraciją.

Ir jei Kardinkai sukrus, tai pirma negu "Darb." gaus penkis tukstančius, "Kardas" turės dvidešimtis penkis tukstančius skaitytojų.

True translation filed with the postmaster, at Boston, Mass., on March 27, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Kaip Lietuvoj mamos gązdina vaikus baubu arba žydu su maišu, taip mūsų klerikalai gązdina savo mulkius pasekėjus socialistais, revoliucionieriais ir laisvamaniais, visada nurodydami kokios baisenybės buvo laike didžiosios Francuzų Revoliucijos, ir sušunka rodydami į Francuzijos revoliucionierių ir Rusijos bolševikų mužmius darbus: "Tokia pažanga yra atgabenta iš pragaro dugno." Mes nuo savęs prie to tik pridėsime: Amen, ir post scriptum paaiškinsime, kad tuomi pragaro dugnu yra tas urvas prietarų ir tamsybės vadinamas "tikėjimas." Francijos žirondistai ir Rusijos bolševikai (didžiosios minios) yra tai išperos šventos bažnyčios, pirmieji katalikų, o pastarieji katalikų ir pravoslavų. Francijos ir Rusijos liaudis buvo kunigų ir popų išsiulbta, apjakinta, subestijalieta iki tokiam laipsniui, kad netekusi kantrybės, nėgalėdama toliau bekentėti, tiesiog patrako ir nebžino, ką daro.

Kunigai yisokio menciaus, tai jūsų "mokslo" vaisiai!

Kaizerio čebatlaižys, lietuviškas išgama, vyskupas Karevičius, nuvažiavęs pas savo ponus pasiulyjo, kad šie Lietuvą pavergtų, ir už tai minykų organas "Draugas" jį vadina "garbingas Lietuvos sunus, vyskupas Karevičius." Kaip matome, mūsų kunigams ir judošiaus ploščius yra "garbingu." Bet būdamas kad jį neištikt greitai Judos likimas, Eiturius šaukia: "Tik duok, jam Dieve ilgą amželį." Mes nuo seves jam ne "ilgo amželio", bet užtektinai "ilgo šniuro" linkime.

Bolševikai atskirė cerkvę nuo bažnyčios, ir popų suvogtus, ir nuo mužikų stviliotus turtus paėmė į valstybės išdą apmokėjimui skolų, kokias popų palaikomas carizmas pridarė. Rėdos, iš to tiktai visiems džiaugties reikėtų. Bet ne, verkia ir verkia kas? Nagi, mūsų kunigai! Pirmiau pravoslavai ir jų popai buvo niekas daugiau kaip šetono tarnai, "išganymas" buvo tiktai pas romiokus, o dabar jau mat ir pravoslavai geri: jie ir vyskupų ir kunigų successiją turintis ir viskas gerai, tik makaronų italijonišką naukintoją sėdintį ant pagoniškų pontifų sosto turintis pripažinti, ir viskas busią kuogeriausiai.

Kaip rusai but iki tiek paiki ir nežinotų, kad ant to sosto sėdėjo niekingiausi ir kraugėringiausi istorijoje žmonės, ir nematyt, jog nuo papizmo šalinasi kiekviena kulturiška tauta, jų tarpe jau ir lietuviai, airiai ir lenkai, kaip nuo smirdenčios dvėsinos.

Minykų organas didžiuojasi, kad "vokiečių klerikalų partijos vadas Erzberger stovįs už Lietuvos neprisigulmybę ir, žinoma, kaip vokiečys, už amžinus ryšius Lietuvos su Vokietija." "Neprisigulmybė—su Vokietija"—tai mūsų klerikalų idealas! Tokioj Lietuvoj, ant kurios kaizerio žandarai jos, bus šienapjutė visai jezuitų padermei! Laukite jų, laukite!...

Jau ir Rumforde, Me., vyčiai mėta savo organizaciją ir pristoja prie socialistų. Klerikalai per ašaras ramina save: "Tie, kurie tiki, kad žmonės iš bezdžionės išsivystė, gali eiti sau." Mes ir pridursime savo pastabą: "Tie mūsų aržuolai-vyčiai, kurie tiki, jog jie jau išsivystė iš bezdžionių yra maloniais svečiais ir draugais pas mumis, o tie, kurie tiki kad jie dar tebėra bezdžionėmis, malonės site pasiūkti po romiškų kunigų sutona. Ten atsakančiausia vieta jums!"

"Sócialistai niekšai, paškustvos! Lietuviški socialistai išsigimėliai, netikėliai, benkartai!" taip gieda klerikališki šventų pantaplių bučiutojai, o jiems sekunduoja nekurie tautininkai. Vienok kada šie "paškustvos" atsisakė į jų "seimą" važiuoti, o šventas Jackau, kiek riksmo, kiek rugojimo. Na, ir kam jūs po nevale norite kad kaip sakote ta saujalė "nedaverkų" maišytumės su jumis? Džiaugtumėtės dar, kad jie nenori važiuoti!

"Draugas" paleido anketa su "trimis klausimais," ir džiaugiasi, kad iš atsakymų bus galima patirti tikrąjį žmonių upą. "D." skaitytojai yra įvairios rūšies kunigų pastumdėliai, kuriems protauti yra "grėkas," ir jų upas mums be jokių tyrinėjimų yra žinomas.

Kuriuom Keliu?

3- Musų klerikalai, jezuitišku budu, sakosi pritariantis "sanžinės ir tikybės laisvei" ateities laisvoje Lietuvoje. Jei taip, tad kam tas triukšmas jei progresyviai elementai reikalauja bažnyčios nuo valstybės atskirimo ir romiškų minykų iš mokyklų išvymo? Kokia bus ta "sanžinės ir tikybės laisvė" jei visi gyventojai turės mokėt mokesčius palaišymui juodosios kunigų gvardijos, ir jei laisvamanių, protestonų arba žydų vaikučiai bus mokyklose priverstinai mokinami švento humbugo klausyt ir tikėt į vaikiškas, arci-paikiausias pasakas?

"Draugas" kunigus vadina "Ramybės kunigaikščio tarnais." Jei musų kunigai yra "ramybės kunigaikščio tarnais," ir tokiomis budami paskandino visą žmoniją kraujuose, šaukia prie muštinių ir pogromų savo aklus pasekėjus prieš visus tuos, kurie yra apsišvietę ir pažangūs, sėja ir auklėja pragariską neapykantą širdyje tamsių davatkų ir rožančininkų ir tai vis reiškia "ramybė"—tai mes norėtume pamatyt, kaip jų neramybė išžiuri.

Klerikalai amžinai liuliuoja savo dainelę: "Socializmas yra žydiškas! Socialistų vadovai yra žydai! Žydai socialistus veda prie judaizmo!"...

Kokie tie klerikalai liurbiai, atsiprašant! Juk pats katalikų Dievas yra žydas, Adomas ir Eva buvo žydai, Nojus buvo žydas, Abraomas buvo žydas, Jėzus Kristus buvo žydas, visi apaštalai ir evangelistai buvo žydai—žodžiu sakant, visa ta švento humbugo kramola vien tik peišočiai ir gana. Na, ir ką tu žmogus padarysi, be žydo nė žingsnio, visi altoriai žydų balvonais apstatyti, o vienok rėkia ant kitų ir pravardžiuojasi!

"Draugas" bėdavoja, kad esą daug šiaudinių katalikų ir kad laisvėje visada imantis viršų ant visų katalikų, kur tikrai jie turi progą. Viskam tam esąs kaltas velniukas gundytojas, kuris šiuose laikuose pusėtinai išgudrėjęs, o kadangi aniolas-sargas tebėsa toks pat liurbis kaip senovėje, visai nesitobulinęs su visuotiniu progresu, tai esanti tikra bėda. Mes simpatizuojame su minykų ir davatkų bei rožančininkų užtarėjais, nors pagelbėti negalime. Mat kaip sergantis trokšta sveikatos, taip ir visi prietarais ir paikomis pasakomis apkvaišinti žmonės trokšta pasiekti tobulumą ir auklėti išmintį. Todėl palikę visus prietarus, velniukus ir aniolukus kunigams, eina ir glaudžiasi ten, kur nesukrampliotas protas viešpatauja.

"Socialistai parduoda Lietuvą", šaukia mūsų politiškai "beibės" klerikalai ir tautininkai. Na, ką jūs gero socialistams esate padarę, ponuliai iš minėtų abazų, kad padėkime sau, bolševikai imtų ir pradėtų už jūsų interesus kovoti? Pludote, pravardžiaavote jūs socialistus, o dabar kad jie su jumis visiškai nesiskaito, jūsų šukavimus už "dementia vulgarą" laiko ir jokių loskų jums nesuteikia, tai gvaltas rėkiate! Atsiklaupkite, šeska!; persiprašykite; nors kiek apsišvieskite ir surimtėkite, o tada socialistai gal ir atkreips į jumis savo atydą. Dabar tai yra taip kaip toj pasakoj: slonius eina gatve savais keliais (tai tarptautinio socializmo judėjimas) o du mažiukai, nušlerę šuniukai (tautininkai ir klerikalai) vampsi ir šokinėja, bet slonius į tai jokios atydos neatreipia, mat nesvarbu!

Gyvenimo Kuriozai.

Amerikoj yra suvirš milijonas socialistų arba jų sympatizatorių. Socialistu likti nereikia jokių mokslo arba doros egzaminų išduoti: bile, asmuo priimamas socialistų pasaulio valgą gali sakytis esąs socialistu arba jų sympatizatorium. Ir štai iš to milijono atsiranda vienas, lietuviškas vardu Zalatorius, Chicagoj, kuris pasimokinęs nuo kapitalistų kaip galima likt turtingu, "nukniaukia" tulai bankai \$40,000.00. Išgirdo apie tai mūsų klerikalai, kad pakels riksmą: "O, Jezau šventčiausias, socialistas apsigovė!"

Na, apsigovė ir viskas. Kuom jis geresnis už kataliką Tananėvičių, ar kad mažiau tenušvilpė?

Bet kiekviename mieste yra kalėjimas. Didesniuose po kelis ir keliolika. Jie yra prigrusti nesocialistais žmogžudomis, vagimis, plėšikais! Ten yra republikonai arba demokratai, šventablivi katalikai, dievobaimingi protestonai, ištikimi izraelitai. Kodėl socialistai visai jokio politinio kapitalo sau iš to nedaro, kada jie mato tuos rožančiuotus ir škapleriuotus niekšus su čuguninėmis bolėmis prie kojų?

Socialistas nukniaukė bankai keturesdešimts tukstančių. "Džiabą" matomai atliko labai apsikriai, pagal kapitalistų receptą. Bet bankai liko milijonai, ir ji dėl to "riebostys". Mes nežinome jo, tik juokiamės, kad jis kapitalistus sukirto jų pačių metodu ir budais. Vienok tikrai tikime, jog po mirčiai Zalatorius bus greičiau danguje, kaip tie sutonuoti, su praskustomis galvomis žiulikai, kurie nuo našlių su alkanais kudikiais atima paskutinį \$50.00 už niekam nevertą į kapus vaziavimą (kaip Saurusaitis paaiškino) ir nepalieka joms nė skatiko ant bonkos pieno dėl vaikučių arba duonos bakanėlio!

Sulyginkit Zalatoriaus grieką su mūsų kunigų šventais darbais. Socio-Logus.

VELNIAS ATIDARĖ AKIS.

Dievas sutvėrė viską sulyg savo noro, manė, kad tai viskas buvo gerai. Neatkreipė jis atydos nė į tai, kad Adomas su Eja budami nuogi ir matydami viens antrą nesiarmatyjo. (Pirm. Knyga Maiž. per. 2.25).

Bet Velnias matydamas tokį nemoraliskumą, kurį Dievas buvo užgryęs, neapkentė, ir pasiryžo Dievo klaidą atitaisyti. Ir štai, vieną gražią dieną, Velnias prigundo Eja valgyti vaisių nuo uždrausto medžio, ką Eja ir padarė. Atsikandus jiems po kashnį obolio, atsivėrė jų akys ir pirmą kartą pamatė tą, ko jiedu pirmiau nebuvo matę, t. y. pamatė kad nuogi beesą! Staiga atsirado pas juodu sarmata ir pradėjo lapais dangstyti tam tikras kuno dalis.

Aišku, kad Velnias buvo daugiau civilizacijoj pakilęs negu pats senis Dievas. Velniui nepatiko nuogi žmonės, o Dievas iš augštybių žiūrėdamas ant savo vaikų džiaugėsi ir gal but rankom plodamas kvatojo, kada matė Adomą ir Eja nuogus po Rojų belakstant.

A. V. Mirijadas.

Vertas Dangaus.

J. Ogden Armour, Chicagos mėsinių karalius, per praėjusius metus turėjo tikrai \$20,000,000 (dvidešimt milijonų dolerių) pelno.

Per vienūs metelius su pagelba bažnyčios šventos, kuri draudė darbininkams likti socialistais jis sučėdijo vien algų \$13,430,000. (beveik pusketuriolikto milijono).

Užtai tie prakeiti mužikai, durniai, kuriems šis geras ponas leido savo skerdyklose dirbti, gaudavo apamai imant net \$692.00 į metus (t. y. apie \$13.00 į savaitę)!

Iš dvidešimts milijonų jis lengvai gali paimti vieną ir padalinus ant dvidešimties pastatyt 20 visokių bažnyčių po \$50,000.00 (penkšdesimtis tukstančių) kiekviena. Ir tik pamislykite, kiek tad maldų tos dvidešimts bažnyčiose kunigai, popai, pastorai ir rabinai bei jų parapijonys gali siųsti dangaus link, kad Dievas Armourui duot danguje vietą kaip tik anas šią ašarų pakalnę apleis.

O Armouras su likusiais deviniolika milijonų statydamas Dievui ant garbės o vergų darbininkų apmulkinimui po dvidešimts bažnyčių kas met, visai negriešdamas (nes mat jam nereikia vogti, sukti, meluoti, tai už jį jo viršininkai padaro!) nuobažnai laukia kada Augščiausias pasišauks jį po dešinia savo.

Kiaulamušys.

I kovą, vyrai!

Mes viernieji katalikai,
Jūs prakeiksim, cicilikai!
Išsizioję rėksim, staugsim,
Kolei galo jūs sulauksim...

Tik neverkim katalikai,
Kuomet sako cicilikai:
Būk mes esam nemokinti
Prie špitolės išauginti...

Bet mes jūsų neklausykim,
Tuos bedievius išvaikykim,
Jūsų mokslas yra nedoras:
Netikėti im juos noras!

O jų knygų reik bijoti:
Neskaityti, nevartoti,
Nes gali tikėt paliauti
Ir į peklą nukeliauti!

Mums užtenka bažnytėlės
Musų tikros motinėlės.

Jų malonė, kunigėlis...

Musų tikras piemenėlis,

Nors nutukęs ir pasenęs,
Nesiskubin jis nuo žemės;
Nors ir stena, bet vikrus
Nevilioja jų dangus.

Jis mums liepia poteriauti,
Kito mokslo neragauti,
O kaip sako, po mirties
Gausim mes karštos pirties...

Kovas.

UŽKLAUSYMAS.

Sako, nekibink svetimą mergaitę;
Kito pačią;—nejudink našlaitę;
Klioštorinių nevėlia nei dasilytėti.—
Po šimts pypkių! Tai ką-gi, po galų mylėti?

Kada aš numirsiu...

Kada aš numirsiu, prie grabo mano
Nenoriu sutikt

Gaujoms kunigų; te duod nors tada
Sau vienam likt!...

Nors kunas miręs, tegu nuo tų pančių
Laisvę įgys,

Už kurią gyvas, kiek spėkų tekau,
Kovojau vis...

Ir mano kapo paniuręs kryžius
Lai nedabins!

Nelenks galvelių laukų gėlelės
Ir kitoks žolyns!

Ant kapo tegul gied' lakštingalės
O tyl kunigai!...

Lai tyli varpai, o šnabzd' medeliai,
Ir skamba laukai...

Kaip aid's po griausmo banguodams nutyla
Tamsiojoj erdvėj,

Taip mano atdusiai tegu nebekyla
Kurčiojoj esmėj!...

Mokinys.

II LAUKĖ.

Liudėjo mergelė, liudėjo ilgai,
Jai širdį ilgėsis spaudė begalo;
Akim's ašarotoms, ant žandų lašai—
Krutinė kilnojo, sunkiai dusavo,
Nes laukė ji savo mielo bernelio,
Kuris jai ateitų kaip saulės šviesa
Šuramintų jos audringą širdelę
Ir veidą padengtų linksmute šypsa!

Bet veltui ji laukė ir ašaras liejo,
Ir svaigo begalėj ilgėsio angoj;
Jau žuvęs jis buvo, be jausmo gulėjo
Purvyne sumintas—ugninėj audroj!...

Mokinys.

Gegužės ryte...

žaliojoj prie jūros lankoj
Rasa ant žolės ribuliavo,
O sodas spalvuotoj žydroj
Dužėjo, augo, lapavos.

Saulutė pakilus auksuota
Džiovyno drugelių sparnus;
Nušvytusi jura migluota
Išvaikė naktuzės šapnus!

Nuo saulės kepintės gėlės
žavėjo praeiviui akis,
Gi jų aromatas lyg vylės
Kuteno kiekvieno širdis...

Kiekvienas tą grožę gerėjos
Ir senas, ir jaunas, linksmai,
Kuris tik suprasti mokėjo,
Kas yra gamtiniai vaizdai?
Mokinys.

Mūsų Jonas.

Nakty, dieną išgulėjęs,
Apsikasęs patale,
Susitraukęs, išbadėjęs
Atsikėlė vakare.

Pasiraivęs, pasikeikęs,
Praded' mauti drabužius;
Nesiprausęs, užsimerkęs
O, koks buvo negražus!...

Pagrumojau aš supykęs
Ir paklausiau:—kur buvai?
Jis atsakė:—Dar dairykis!
Pirmą kartą man matai?—

Pirmą kartą, atkartojau,—
Argi aš tave žinau?!—
Ir su rankomis matojau,
Nes jau mušti ketinau.

Jis pamatęs, kad ne juokas,
Tuoį pradėjo aiškinėt:
Sunkiai dirbau beveik nuogas!
Buvau bolių ritinėt!

Kovas.*Lietuvių dievui.*

Kur galybė, o Perkune,
Kodel šiadien netrankai?
Senas Lietuvos galiune
Pasenai ar sumenkai?

Keli šimtmečiai praėjo
Kai tu dievu mūsų buvai,
Bet kryževiai kaip užėjo
Tu kaip sniegas prauvai!

Na, sugrįžke, diev's perkunų
Tau čion darbo turim daug:
Imk talkon Lietuvos sunų
Vyk kryžiočius iš jos lauk!

Ak jie Romai tik tarnauja
Skriaudžia Lietuvos vaikus,
Savo papai turtus krauja
O mus vargina visus!

O tu sau tik kaip ulonas,
Padundoji, pabaidai
Ir kaip koks dausybų ponas,
Žaibais eterą ardai.

Bet tiems mūsų nutukspandžiams,
Tu už čiuprų negriebi,
O ilgaskverniams, paleistburniams
Tu retai kad' tejspiri!

Do. Say! Ką?*Patarimas.*

Jei tave nelaimės spaus,
Rupesčiai tau galvą graužs,—
Nenusiminki niekados
O laikykis šios mados:
Mokykis buti rimtu,
Saugokis ginčų veltų;
Tad pamatysi greitai,
Kad tu visai neklydai...
Skaityki gerus raštus,
Kaip "Kardas" tokius,
O pamatysi tatau
Kas yr tavo priešai!
Jei tave kas persekios
Nieks už tavę neužstos,
Jei skaitysi tik "Kardą,"
Pats apsiginsi sav' vardą.

Mokinys.

Džiaugkis dangau.

Kas iš neviernų Tamošių nežino, kokią galingą įtakę turi šventos bažnyčios moklas ant mūsų jaunuomenės doros?! Kur dingtų mus tauta be doros, o doros nėra ten, kur bedievybė užviešpatauja! Ją galima rasti tiktai ten, kur paklusnūs, duosnūs parapijonai, nuolankiai seka mokslą Kristaus apaštaly, romiškų kunigų. Jei kas netikit tam, klausykit ką sako "prigulmingas" kunigas Bilutė, prabaščius šventos Panelės iš Kalno Karmel, Panamoj (parašyta Panama Star and Herald, Aug. 27, 1916): "Praeitoj savaitėj aš pakrikštinau 50 kudikių, ir tiktai vienas iš jų nebuvo benkartas."

O Panama yra katalikiškas kraštas ir suprantam, katalikų kunigas tik katalikų vaikus krikštyja!

Ar gali tokia dora tokiu prakilniu jaunuomenės išauklėjimu pasigirti bedieviai, parmazonai arba protestonai?

TAUTA PO SUTONA.

Lietuvių jezuitai Amerikoje turi sutvėrę savo "koncilium", kurio tikslas yra žiurėti, idant atliekami lietuvių katalikų pinigai, ir tie kuriuos pasiseks išmasinti nuo žmonių po priedanga visokių "labdarybių" ir "tautos reikalų," nepapult niekam kitam, kaip tik minykams. Pavadintas jis dideliu ir gražiai skambančiu vardu "Tautos Išdas." Jo valdyba susideda iš sekančių asmenų:

Pirmininkas kun. Kemėšis,
Pirm. pagalbininkas kun. Kaulakis,
Iždininkas kun. Čepanonis,
Iždo globėjas kun. Jakštys.

Tik sekretorius, kučiam reikia dirbti, rašinėti, tai paimtas vargšas šimutis.

Bet jūs hemislykit, kad visi valdybos nariai yra kunigai, tai "Tautos Išdas" yra klerikališkas, arba kad kunigai į politiką kišasi ir nesirūpina tikėjimo reikalais! Apsaugok die, ne, nieko panašaus!

Jie turi "Tautos Išdą" todėl, kad jų supratimu visa lietuvių tauta ir visos jos įstaigos turi būti po kunigų sutona. Todėl jie pirmiausiai po savo sutona pasikiša "iždą," o muzikai; jie mano, norėdami prie "iždo" prieiti, patį po sutona palįs.

Liutogaudis.

KAS KELIA TAUTĄ.

Chicagos rinkimuose drg. K. Gugis gavo 76,837 balsus ant teisėjo. Visose Suv. Val nėra 3800 lietuvių balsuotojų, tokiu būdu, Gugis, lietuvis, gavo viename mieste 200 sykių daugiau balsų, kaip visoj Amerikoje balsuotojų lietuvių. Ne vienas kitas lietuvis ne tik Amerikoje, bet niekur pasaulyje nėra tiek balsų gavęs, o vienok P. Norkus, savo "mūčyjamaj" "V. L." mėgina įžeisti tą vyrą, kurio čebato puspadiš yra daugiau lietuviams gero padaręs, negu kapo tokių "norkiškų" galvų.

Receptas Norkui: Tu vaikeli, geriau grįžk į Pasšaic senų kelnų lopyt, ir moterų apirusias padelkas "fiksyti". Tam amatui geriau esi tikęs, kaip "redaktoriauti." Delta.

Atvėsinimas Dvasiško Romeos.

TAUTISKA ŽYDOFOBIA.

Jei šunukas suserga, vandens bijojimo liga, tai yra "patranka" arba "pasiunta," sakoma kad jis turi "hyhrofobią".

Prisižiūrėjus į Balutį ir jo redaguojamą mizerną "Lietuvą," mes matome simptomus neužginčijamos žydofobijos. Eina gandas, kad jei jo moteriškė apsisapnavusi miege sušunka "jevrei" arba "žyd," tai Balutis iššokas iš lovos ir pradeda bėgioti po ruimą kaip galvos netekęs, ir esą daug striko, kol jį nuraminama.

Todėl visuomenė nesistebės, kad jis praeituose rinkimuose tikrai žydus matė, jam visur tikrai žydai vaidijosi. Mat socialistai tai viener, tai kitur savo kandidatų tarpe turėjo ir žydus-piliečius. Gal kas užmetinė, kodel jis mato žydus tikrai socialistų tarpe, kodel jis jų nemato tarpe republikonų ir demokratų tarpe, kur žydų kandidatų nuosimtis daug didesnis kaip pas socialistus? Tokie klausimai ateina socialistams į galvą tikrai jų nežinojimo dėlei: juk Balutis "Naujienose" republikonų ir demokratų kandidatų surašo negalėjo matyt, nes jo nebuvo, tai iš kur jis gali žinoti kas yra tų partijų kandidatai? Kaltinant žmogų visada reikia atsiminti apie žmogaus protišką stovį ir neužmiršti, jog "Mania is an excuse," o "Ignorance is bliss." **Tautologus.**

ANIOLAS APGYNĖJAS.

Šventos katalikų bažnyčios šampijonas, nezaliėzninkų ėdikas, šventų-nešvariausio "Sargo" leidėjas ir su Kemėšiu drauge to paškvilo redaktorius, save švento Juozapo Sąjungos sekretorium besivadinas,—Ramanauškutis, pasirodė esąs paprastas donosčikas, policijos pastumdėlis.

Vienok nemanykite, kad "donosčiko" užsiėmimas yra negarbingas klerikalų akyse. Štai Karosas, "Darbininko" redaktorius, nuvažiavęs į davatkų seimą New Yorke kovo 13, užsisako sau ir "donosčikui" Hotel Breslin vieną ruimą (No. 402), redaktorius ir donosčikas draugai. Tokia mat pas juos politiška dora!

Puikiais didvyriais ir šventos vieros apgynėjas gali mūsų klerikalai pasigirti.

Zaležninkas.

LOTAS—DIEVO TARNAS.

Visoj Sodomoj ir Gomoroj nebuvo kito gero, prakilnaus, doro vyro, apart Loto, ištikimo Dievo tarno.

Štai, kada Dievas nutarė išnaikinti tuos miestus, jis pasiuntė pirmiau du angelu (matomai jų nėra tiek daug, kad tik du teisgalėjo pasiusti dėl tokios svarbios revizijos!) apžiūrėti dalykų stovį, ir juodu įėjo pas Lotą į namus. Kas buvo toliau, lai už mane Raštas šventas kalba (Genesis XIX:4-8): "Bet jiemdviem dar neatsigulus, atėjo vyrai iš miesto Sodomo ir apstojo namus, jauni ir seni, visi žmonės iš visų šalių. Ir pasišaukė Lotą tarė jam: kame tuodu vyrų kuriuodu pas tave atėjo šią naktį? Išvesk juodu pas mumis, kad mes juodu išpažintumėm. Lotas išėjęs pas juos už vartų o duris užrakinęs užpakaly savęs, tarė: ak, mieli broliai, nedarykite taip piktai. Štai aš turiu dvi dukteris, tiedvi vyro dar neišpažino, tiedvi jums išduosiu, darykite su jomis kas tik jums patinka..."

Ot tau, ir gerasis, dorasis Lotas! Kad išgelbėti kailį poros angelų, jis girtai miniai siula savo nekaltas mergaites, girdi: "darykite su juodviem kas tik jums patinka!"

O kada jie mergaičių nerušino, tad Lotas pats apleidęs Sodomą sužagė abidvi savo dukteris, ir senesnioji duktė pagimdė savo tėvui sunų vardu Moab, o jaunesnioji sunų vardu Ami.

Ir tas Lotas buvo Dievo numylėtu tarnu!

O ta knyga, kuri rašo tokias biaurybes, yra—Raštas šventas, pamatas šventos Bažnyčios!

Teologas

Ponas ir Muzikai.

Križostomas T. K. MISIJOS APIE PRANAŠĄ ABRAOMA JONO ŠVENTJACKIO SU LAISVĀMANIU.

—Gera dienele, Šventjacki!

—Ačiū už gera dieną. Manau, kad ir mudviejų pasikalbėjimas šiandien atneš neblogesnes dvasiškas pasekmes.

—Taip, aš ir tikiuose, kad mudviejų tie pasikalbėjimai kada nors prablaivins tamistelės protą.

—Aš laikiu, kad Dvasia Šventa apšviesių tavį.

—O aš laikiu, kad tamistos išmintis kada nors pergalės prietarus, kuriais tamistos smegenys regis, yra persisūrę.

—Matysime katro viltis geriau išsipildys.

—Labai gerai. Apie ką šiandien man nori papasakoti?

—Aš maniau, jog einant iš eilės ir mokinanties iš švento Rašto, mums prisieina skaityti Pirmą Maizio Knygą, Perskyrimas XII, kur yra aprašomas visudidžiausias Dievo pranašas, Abraomas.

—Tas puiku. Paskaityk man ką nos apie tą Dievo pranašą.

—Štai pradėdant su pirmu paragrafu yra parašyta (Gen. XII. 1-3): "Ir Viešpats Dievas tarė Abraomui: išeik iš savo tėviškės ir nuo savo genčių ir iš savo tėvo namų į žemę, kurią aš tau parodysiu. Ir aš padarysiu iš tavęs didelę tautą ir palaiminsiu tave ir padarysiu tavo vardą garbingu, ir tu pats busi palaima. Aš laiminsiu tuos, kurie laimina tave, ir prakeiksiu tave prakeikiančius, ir tavę visos giminės ant žemės bus palaimintos."

—Matomai, kad Abraomas Dievui turėjo labai patikti.

—O, taip! Jis buvo jo pranašas, šventas vyras!

—Abraomas ir Dievas regis, buvo tikri draugai.

—Nėra nė abejonės, nes Sutvertojas netikusį žmogų nebut taip laiminęs ir tokius priežadus daręs.

—Bet, Šventjacki, ar tie priežadai neišrodo tau per dideli?

—Kodel?

—Na, Dievas tarė: "Tavieį visos giminės ant žemės bus palaimintos." Tas beveik reiškia, kad per Abraomą turėjo but palaiminti ir kiniečiai, indusai, sirijonai, japoniečiai, eskimai, laplandiečiai, papusai, negritosai, bušmonai, madagaskariečiai, inkai, Amerikos indijonai, lenkai ir net mes lietuviai, o juk visos tos tautos apie Abraomą tada žinojo nedaugiau, kaip mes dabar kad žinom apie gyventojus ant žvaigždžių Kanopus arba Syrius.

—To tai aš nežinau, bet Abraomas buvo pranašas ir Dievas jį labai mylėjo ir todėl jis taip didelei laimino jį.

—Reiškia, kad tuose žydiško Dievo palaimintuose laikuose žmogaus išganymas priklausė ne nuo to, ar jis yra geras ar blogas, bet nuo to, ar kam patiko ar nepatiko šis žydas. Kas laimins Abraomą, ji ir Dievas laimins, jei ir teisingiausias ir prakilniausias žmogus keiktelėtų Abraomą, tai ir Dievas tokį žmogų tuojaus prakeiks. Ar ne?

—Taip širodo!....

—Turbūt tas Abraomas buvo ir geras, doras, prakilnus žmogus?

—Suprantama, Dievas su bile koku nebut taip draugavęs ir ypatiskai kalbėjęs. Dabar tai pasaulys ištvirko ir tokių gerų žmonių neber, tai todėl Dievas su žmonėmis ir nebekalba.

—Sakai Abraomas buvo tikras džentelmonas ir jį Dievas mylėjo?

—Netik džentelmonas, bet šventas!

—Ar tu, Šventjacki, žinai, kad jis buvo ženotas žmogus?

—Taip, jis turėjo pačią vardą Sara (Gen. XII:5). Bet tas neiškadyjo, delto jis galėjo but šventu.

—Aš tą žinau, mano mielas Šventjacki. Ar nebutum toks geras pradėti skaityti toliau, pradėdant su 11 paragrafu XII perskyrimo.

—Kodel ne, štai: "Ir kaip Abraomas priėjo pas Egiptą, sakė jis savo pačiai Sarai: štai aš žinau tave gražia moteriške esant. Taigi, kada egiptijonai tave pamatys, tai jie

sakys: tai yra jo pati; ir jie mane nusmaugs, o tave pasiliks gyvą. Todel mano miela, sakykis mano sesuo esanti, kad man juo tavęs delei būt geriau ir mano dušia gyva išliktų per tavi."

—Biskutį pasilsėk, šventjacki. Ar tu matai, kad tavo šventas pranašas Abraomas meluoja girdamas ją, nes ji tada buvo jau 60 metų sena bobelka, ir todel beabejonės mažai buvo panaši į Venus arba Heleną iš Trojos, o priegtam jis mokina ją meluoti ir dreba matomai, už savo kailį, kad jojam per galvą egyptijonai nenunertų? Aš taipgi norių, kad tu patėmytumei, jog Abraomas netikėjo, kad dušia (siela) yra nemirtina, kaip dabar kunigai mokina, bet manė, kad egyptionai gal jo dušią užsmaugti.

—Palauk, gal toliau paaiskės.—"Irgi Abraomui nukakus į Egipto žemę, matė egyptionai ta moteriškę labai gražia esant. Ir Faraono kunigaikščiai pamatę ją išgyrė ją Faraonui, ir jo moteriškė likosi įvesta į Faraono namus. Ir jisai apdovanojo Abraomą josios dėlei, ir gavo jis avių, jaučių, asilų, bernų ir tarnaičių ir asilyčių bei verbliudų." (Gen. XII:11-16).

—Kaip dabar tau tas šventas išrodo?

—Kodel?

—Argi tavo protas jau taip atbukęs, kad nieko nesupranti? Ar tau neaišku: pranašas Abraomas pavedė savo pačią, sakydamas kad tai jo sesuo, Faraonui. Šis paleistuvavo su Abraomo pačia Sara, o už tai kad Abraomas leido Faraonui su savo pačia svetimoteriauti, jis gavo visokių gyvulių ir vergų nuo Faraono. Kaip tu žiurėtum į tokį žmogų, kuris iš savo pačios kėkšystės turtus sau krauna?

—Palauk, ar tik tu man nematant nepakišai kokią nors protestonų Bibliją?

—Taigi žiurėk, Biblija yra ne protestonų, bet ta pati kurią tu visada turi, spausdinta "John Murphy Company, Baltimore & New York, Printer's to the Holy See," reiškia, drukoriai, kurie pačiam popiežiui spausdina raštus, iš antros pusės atvertęs pamatysi trijų Amerikoj gyvenančių kardinolų leidimą ir užgyrimą, minėtinai štai: James, Cardinal Gibbons; John, Cardinal Farley, ir William, Cardinal O'Connell." Taigi matai, tas yra parašyta katalikiškoj Biblijoj.

—Išžiuri, kad tuose laikuose kada Dievas kalbėdavosi su pranašais paleistuvauti nebuvo griekas. Bet aš nežinau. Tu žinai, brol, aš taip susimaišiau, kad nežinau nė pats, kaip ten yra. Geriau ateik kitą sykį, ir leisk man tą viską apmislyti.

—Gerai, šventjacki, aš ateisiu kitu sykiu pabaigti apie "sventą" Abraomą!

—Puiku!

—Bet pirma to aš norėčiau atkreipti tavo atydą štai į ką: Nuo Tvano iki Abraomo į Egiptą nukakimą praėjo tik vos 400 metų. Laike Tvano visi žmonės buvo išskandinti, o vienok Abraomas Egipte rado skaitlingą ir iš dovanų nuo Faraono gautų regimais turtingą tautą. Egiptas yra pakraščiuose Nilo upės, kuri tam tikruose meto laikuose išsilieja ir apsemia krantus, taip kad visi miestai turėjo būt iškelti bent dvidešimts pėdų augščiau ligumos, kad vanduo neužsemtų. Taigi matomai, į 400 metų nuo Tvano egyptionai netik, stebuklingu budu prasiplatino, bet ir civilizacijoj pakilo kad galėjo su gamtos elementais taip pasekmingai kovoti ir turtingais likti.

—Tad ką tu manai?

—Aš, mano mielas šventjacki, manau, kad visą tą istoriją yra ne istoriškai teisybė, bet pasaka, legenda!

—Na palikime ant kito sykio. Aš pagalvosiu.

—Gerai, šventjacki. Tavo rūšies žmonės yra labai sveika galvoti.

Dvi dušėlės-aniolėliai.

Klerikalai dabar labai daug nesmagumų turi su "nepaklusniais" vyčiais ir kitų "ištikimų" draugijų nariais. Mat buk kaip nebuvę, sveikas lietuvių pobudis ir prigimtis, nežiurint į visokius žabangus, kokiais jezuitai buvo jų protą sukramploję, ima ir išsitobulina, praregi. Todėl vyčių tarpe vis atsiranda daugiau žmonių, kurie atsisako čebatlaiziauti kunigams, o toks revoliucionieriškumas nepatinka Karosui, Gudui, Brandukui arba Kaupui. Šie jau taip pripratę būti po sutona, jog nekenčia ir kitus matyt iš po sutonos mendant.

Skaitant "Draugą," "Darbininką" ir "Garsą" tik ir matai kokių kurmių džiaugsmas, buk "policija socialistų sisirinkimą išvaikė." Policija pati į tokius reikalus niekados nesikiša, jai turi kas nors įskusti. Žinodami nuopelnus Ramanauskučio, mes žinome, kad po mūsų Amerikos lietuvių kunigų sutona yra auklėjami niekšai-šnipukai, ir kad tų pigių judošėlių darbų vaisius džiaugsmingai klerikalų spauda skelbia. Ateis laikas, kad už tai turės but atskaita isduota, ir mes bijomes, jog pas nekaltas judošystės auksas pasigailėjimo neras.

Kardinolas Gaspari paskelbė, kad papos Vatikano finansai begalo blogame padėjime, nes Petragrašiai ir įplaukos už sakramentus baisiai sumažėjo.

Matomai, papa Benis XV yra iki tiek bedievis, kad neskaito savo evangelijų, nes jei skaitytų atrastų Jėzaus žodžius: "Iš tiesų sakau jums, kad, jei bent du iš jūsų prašysit Viešpaties mano vardan, bus jums suteikta." Nagi papa atsiklaupęs su savo kardinolais galėt Dievo prašyti, kad jų išdą pripildytų? Juk Dievas visugalingas, o papa—jo vikaras ant žemės.

Sakoma yra, kad "ant vagies kepurė dega." Taip yra ir su mūsų minykais romionais. Klek jie nepriplauškia visokių niekų ant socialistų! Bet neatsižiurint ant nieko, vyčiai virtinėmis meta brostvininkus, ir rašosi prie susipratusiojo proletariato organizacijos. Vienas iš paskutiniųjų kunigiškų plepalų yra pastangos darodyti, kad socialistai "giminiaujas" su kapitalistais, ir todėl girdi, socializmas negeras. Ak beveik visi kapitalistai yra nuobažni maldomis, milijonai jų remia katalikų bažnyčias, klioštorius ir mokyklas; visi papos, kardinolai kapitalizmo šalininkai. Mat "Bažnyčiai" su kapitalistais draugauti ir kapitalistus perėti—tai negriežas, bet neduok Jėzau, jei socialistas apsiveda su kapitalisto dukterią—tai "mama, gelbėk, gevalt!"

Kunigas propesorius Bucys giriasi, kad jis tyrinėjimui Lourdes stebuklų išleides net tūkstantį rublių! Jei Bucys ant tokių niekų leidžia pinigus dvidešimtam šimtmetėje, tad mums aišku, jog tas propesorius turi daugiau pinigų kaip proto.

Kad klerikalai atjaučia savo ir savo tal-kininkų dėsiniųjų tautininkų (norkinių-širvvdinių) silpnumą, parodo jų pačių žodžiai "Drauge: "Žinoma, būtų gaila jeigu socialistai seimą užboikotuotų. Seime dalyvaudami jie, beabejo, prisidėtų prie pagilino, geresnio apsprendimo mūsų politiškių rezoliucijų." Ar matot, kokie tie "nelabieji cicilikai" svarbus jiems? Ir mes žinome kodėl: todėl kad visų klerikalų tarpe nėra nė vieno žmogaus kuris mokėtų bent paprasčiausį raštelį arba rezoliuciją anglų kalboje be klaidų sutaisyti. Vienok mes žinome, kad socialistai su šnipu auklėtojais, užtarytojais ir patronais jokių "seimų" nekels.

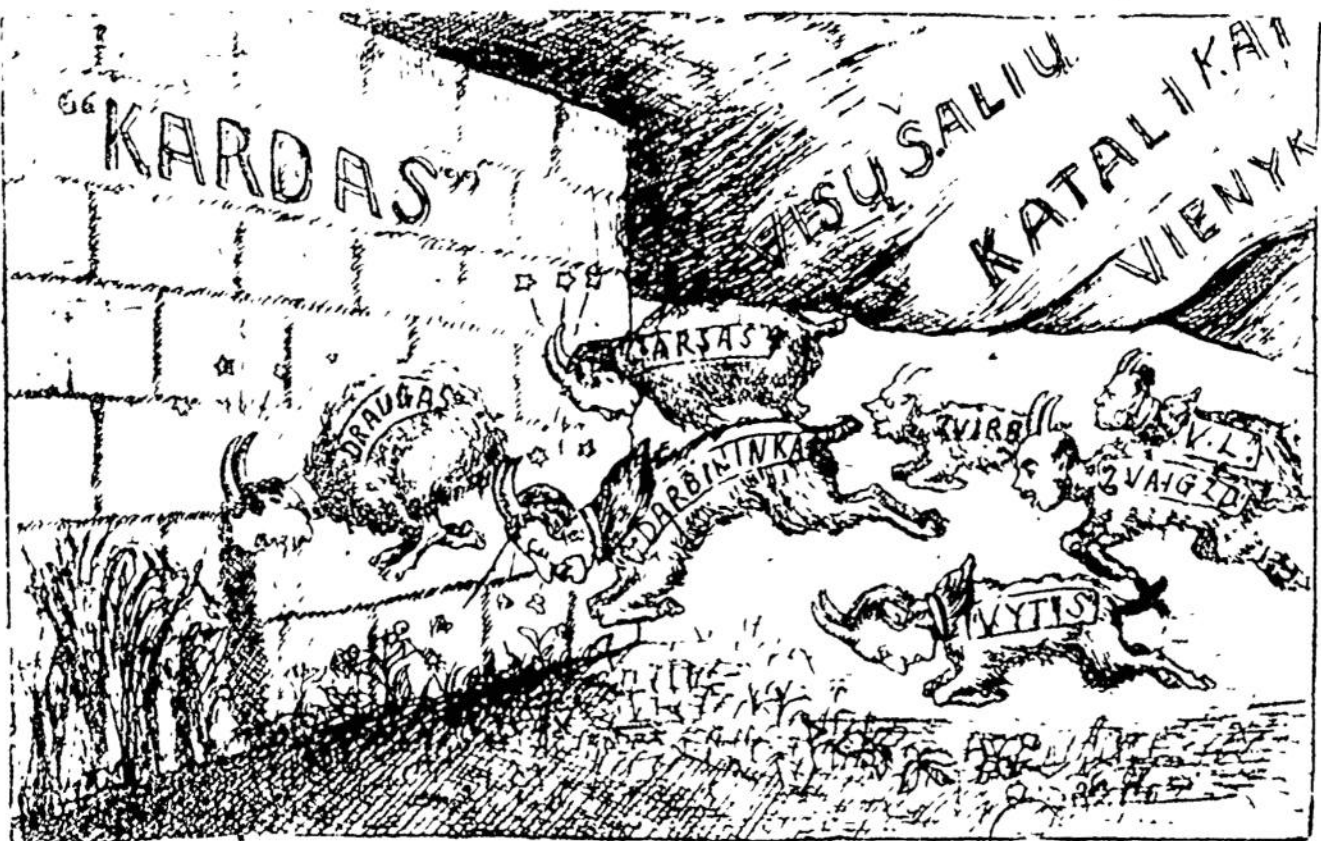
Jei kas daro gėdą visai lietuvių tautai, jei kas apšviestų žmonių akysę pastato mumis pavidale neapšviestų chamų, tai yra mūsų kunigai. Štai, nenenai Suvien. Lietu. Romos Kat. Dr-stės Čichagoje išnešė rezoliuciją prašydami prezidento užtarymo Lietuvai. Jau pats rezoliucijos tekstas yra taip paikai, nelogiškai suredaguotas, jog prizidentas jei kada tą rezoliuciją ir skaitytų, nedaug supras ko mūsų romiškai nori. Vienok anglų kalbą toj rezoliucijoje vartota—tai neduok viens pone dzie! Klaida ant klaidos ir ant tų klaidų dar klaidos. Ar-gi jau visoj Čichagoj nėra nė vieno romioko, kuris mokėtų nors rezoliuciją be klaidų, gražią gramatišką kalbą parašyti? Kas ten toj Čichagoj darosi?

Kada Rusijos valdžia perstojo mokėti popams ir kitokiems švento humbugo atstovams algas, konfiskavo tų dangaus agentų nuo liaudies suvogtus ir išviliotus turtus, išvarė stiprius pasileidusius minikus ir minikes prie darbo—tad ir mūsų minikų organas verkia, girdi: "...bolševikai ėmė varžyti Rusioj tikėjimo laisvę." O, tėveliai, ateina gadyne, kad jums reikės priprasti prie tokių ir panašių jums padelkų ir nagučių apkarpi-mo, o reiks!

Brostvininkų organas išeinąs South Bostone pagal dvasios šventos padovadyjimą gauna labai daug gandų, o viens iš tų esąs, kad socialistai nenorintys Lietuvai laisvės. Kits gandas, labai paskljęs apie klebonių ir špitolę yra kad nekurie iš to laikraščio redaktorių rodą pirmus symptomus s nevenų ir nekurie silpnesni jau pradeda ta n tikėti. Mes užtikriname, kad nė vienas iš tų gandų nėra patvirtintas, ir kad mes netikime jiems.

"Fas et ab hoste doceri" (valia ir nuo priešo mokinties), yra lotinų priežodis, ir ant to pasiremiant klerikalai agituoja kad jiems reik nuo priešu mokinties. Labai but geistina, kad jie pradėt nuo priešu mokintis tolerancijos ir žmoniškumo, nes ką jie pasakytų, jei jų priešai—laisvamaniai ir socialistai—pasimokinę nuo jų pradėt juos ant kiekvieno žingsnio policijai skusti?

"Mokytas" kunigas Kemėšis posmuoja: "Kad Vokietijos socializmas priguli nuo kapitalizmo, tarp kitko liudija"... kas ne pats minykas nežino. Bet kad socializmas priguli nuo kapitalizmo, tai šventa teisybė, taip padėkim sau, kaip nosis kad priguli nuo bur-nos, arba kunigų galvų tuštumas nuo stokos smegenų.

Ne Vienas Atsimušė Jau Kaktą, Kas Daugiau?

Pamokslas Praloto Bimbos.

EVANGELIJA.

Vardan Dievo, Tėvo ir Sunaus ir Dvasios
Šventos Amen.

Anuo metu, kad Jėzus atėjęs iš pušios pradėjo visus krikštyti ir barti juos, žmonės klausė jo tarydami: Ogi ką mes turime daryti? Jis atsakydamas tarė jiems: tas kuris turi dvi sermėgas, teduoda nei vienos neturinčiam; ir tie kurie maistą turį tedaro taip jau. Atėjo ir muitininkai pasikrikštydinti, tarydami jam: mokytojau, kągi mes darysime? Jis tarė jiems: neprašykite daugiau, kaip kad jums yra paskirta. Tai klausė jo taipojaus ir kareiviai, sakydami: kągi mes turime daryti? Ir jis tarė jiems: nedarykite nei vienam prispaudimą ir neteisybę ir tepakanka jums jūsų algos. Bet žmonės

bedumojant ir širdyje savo bemislyjant apie Joną, ar tik jis nėra Kristumi, atsakė Jonas ir tarė visiems: aš krikštyju jums vandenimi; bet ateina už mane galingesnis, kuriam aš per mažas esmi jo kurpių dirželius atrišti: tas jums šventąją Dvasią ir ugnimi pakrikštys." (Mateušas 3:10-16). Tokie yra žodžiai šios dienos evangelijos šventos.

PAMOKSLAS.

Vardan Dievo Tėvo, ir Sunaus ir Dvasios
Šventos Amen.

Į ką but panašus mūsų pasaulis ir žmonės, mano mieli parapijonai, jei Dievas nebūtų prisiuntęs mums griešninkams Jono krikštytojų: ir Jėzaus išganytojaus, kuris dar daugiau ir už Joną krikštyjo?

Tuose laikuose buvo įsiviešpatavusi baisi bėdievystė, o Šetonaš su savo gizeliais negalėjo apsidirbti, nes į pragarąėjo vėrtinės žmoniu, o į dangų nē prakeikta dušėlė netropyjo! Ir žodžiu Jono matote, kad tuose bėdieviškuose laikuose jei žmogus turėjo dvi sermėgas, tai jis nenorėjo padovanoti tam kuris nē vienos neturėjo, bet stengėsi parduoti ir pelnyti. Tie kurie turėjo maisto neduodavo veltui tiems, kurie neturėjo, o tie, kurie turėjo kelis namus vietoj leisti juose gyventi tiems, kurie neturėjo, randavodavo juos. Ir štai su Jono krikštu visas pasaulys persimaino, apsikrikštija ir sukrikščionėja: visi savo turtais dalinasi su tais, kurie nieko neturi; afiduoda savo sermėgas, maistą ir namus tiems, kurie tų daiktų neturi. Jei ne švento Jono krikštytojaus paliepimas, tai šiandien mūsų pasauly būtų tokių bėdievių, kurie turėtų po dvi sermėgas, o kiti nē vienos, vieni turėtų daugybę maisto ir gėrimų, o kiti visai neturėtų; vieni turėtų po kelis namus, o kiti turėtų nuo jų randavoti. Galimas daiktas, kad mūsų tarpe būtų ir tokių, kurie save Viešpaties kunigais vadintųsi o turėtų susikrovę bankuose turtus, prisipirkę visokių akcijų, žemių, palocius; jei ne Jonas tai galimas daiktas, kad mūsų vyskupai, kardinolai ir papos nebutų šiandien apsirėdę į skuras ir nesimaitintų šaranciais kaip Jonas kad jiems parodė, bet gyventų puikiausiuose palociuose su tarnais ir tarnaitėmis, važinėtu puikiausiuose automobiliuose ir maitintųsi skaniausiais valgiais, o apie utelėtus vargšus nieko neatbotu ir su jais nesidalytu. Ir kad mes turime tokius šventus dvasiškius, tai vis pasidekavojant šventam Jonui krikštytojui, kuris šaukė: "turintis dvi sermėgas ir maisto duokite tiems, kurie nieko neturi!" Ir matote, kaip visi kunigai, vyskupai, kardinolai ir papos klauso Jono balso? Net mie-la žiūrėti ir džiaugties kokias permainas padarė krikščionybė!

Muitininkams Jonas sakė: Neprašykite daugiau, kaip kad jums yra paskirta! Ir jei ne Jono balsas, nežinome kas būtų su mumis šiandien. Štai, mūsų švento humbugo muitininkai nežiūrint ant to, kad už krikšto sakramentą ir yra paskirta tik du doleriai, prašytų nuo mulkesniųjų dar daugiau. Nežiūrint kad sakramentas moteristės yra dvi-

dešimts penki doleriai, sakramentas pakutos šeši doleriai—jie reikalaudų dar kokias penkiasdešimtis procentų daugiau. Jei ne Jono garsus žodžiai kas padėkim sau, galėt uždraust tokiam kun. Saugusaičiui reikalauti nuo našlės su keturiais kudiškais už nuvežimą vyro į kapus kokius septynesdešimtis penkis dolerius, nors paskirta reguliariška prekė yra tik tai penkiųdešimtis dol.? Taip pat buvo ir viduriniuose amžiuose, kada romiški vyskupai ir kunigai pardavinėdavo griekų atleidimus (absoliucijas ir indulgacijas), jei ne švento Jono žodžiai, jie būtų galėję susiorganizuoti į uniją ir pakelti prekę, nežlurint į tai, kad už kiekvieną grieko atleidimą pats šventas tėvas buvo paskiręs tabelą prekių?

O kareiviai kaip? Jei ne Jonas, tai katalikiški kareiviai būtų galėję plėsti ir deginti ir moteris gėdinti kryžieiviskose karėse, laike skerdymo montanistų, albingensų, monofistų, huguenotų arba hušitų. Mūsų pačioj Lietuvoj kareiviai švento Kryžiaus būtų galėję vogti, plėsti ir žmonems, labiausiai jaunoms lietuvaitėms, skriaudas daryti. O dabar žiūrėkit, kaip jie Lietuvoj švelniai apsieina, kaip jie žmones myli, kaip viskas puikiai ir dieviškai buvo, o tai vis dėlto, kad krikščionybė su švento Jono pagalba, yra prakilni ir dora!

Jei ne žodžiai švento Jono, kuris šaukia kareiviams "Tepakanka jums jūsų algos!" tai tie prakeiktieji būtų dar galėję kokias IWW unijas tvirti arba tiesiog kokiais norintais bolševikais likti, ir neužsiganėdinti, kad jie gauna 43 kapeikas į tris mėnesius.

Jonas vienok pranašavo, jog po juomi ateis už jį galingesnis, tai yra pats Kristus, ir krikštys pasauly "Dvasia šventa ir ugnimi." Tiesa, darbas didelis, ir nors per du tukstančius metų ir apkrikštyta jau apie 350 milijonai žmonių "Dvasia šventa" ir liko krikščionimis, tai vis dar yra pasauly apie 1200 milijonų, t. y. beveik keturis syk daugiau, kurių Dvasia šventa dar nesuspėjo apkrikštyti ir kurie mirę nepažinę savo Išganytojaus trijų basomis kojomis žydijos purvinus, garma tiesiog į pragarą, vienok Jono balsas kad Kristus ir jo mokslas apkrikštys pasauly "ugnimi" išsipildė ir mes matome to švento mokslo vaisius šiandieninėj karėj, o

tas parodo mums, jog Jono "žodis stojosi kunu."

Vienok krikštas ir vandeniu yra labai geras daiktas. Daug, daug šimtų metų prieš Joną ir Kristų apie tai žinojo jau Buddistai, Mongolijoje, Tibete ir Persijoje, kurie pažindami gamtos veikimą, kada išdžiuvusi žemelė pavilginta vandeniu atgimdavo ir apsidengdavo pumpuriais ir žiedais javų ir gėlių, to paties delei pildavo vandenį ant kudių galvos arba mirkydavo savo kūdikius vandeny, kad ir jie "atgimtų, augtų, bujotų ir žydėtų." Todėl Jonas žinojo, kad jei toks krikštas buvo geras per šimtmečius prieš jo laikus prakilnesnėms, labiau civilizuotoms tautoms, kad vanduo daug gelbėjo, o labiausiai daug gelbės nušliurusiems, surugusiems žydėliams, kurie su vandeniu nelabai draugaudavo.

Sekdamas Joną Krikštytoją, aš šaukiu jums, mano mieli parapijonai: neduokite (jei nenorite) daugiau kaip nuo jūsų yra reikalaujama: visą atnaujinkite savo parapijines duokles ir podraug atveskite su savim po paklydusią avele. Ar mano balsas bus girdziamas taip kad būvo balsas Joną šaukiančiojo puščioj? Amen.

DIEVAS NEŽINO, KĄ SUTVĖRĖ.

Dievas sutvėrė žmogų į savo veidą. Sutvėrė jį ir sutvėrė juodu vyrą bei moteriškę. Sutvėręs juos, dievas žegnojo juodu, ir tarė juodviem: vaisinkitės ir dauginkitės ir prasiplatinkite apščiai ant žemės, ir paverskite ją po savim, ir ponaovokite antžuvų jūrese, ir ant paukščių po dangumi ir ant visko, kas tik yra gyvas ir kruta ant žemės.

Tai atsitiko tuojaus iš vakaro ir iš rytmečio, šeštą dieną. (Pir. Kn. Maižiaus pers. 1,27-31.).

Bet kiek tai laiko vėliaus dievas apsižiūrėjo kad dar ne viskas "v poriadke"—sutverta, šeštoje dienoje Evos nėra—tik Adomas vienas. Tada dievas tarė: "Negera yra žmogui vienam gyventi, aš jam padarysiu pagelbininkę, kuri prie jo prisiglaustų." Ir štai, užmigdė Adomą, išlaužė jam šonkaulį ir sutvėrė Evą. (Per. 2:18,21-22).

Iš to viso matyti kad dievas pats nežinojo kada ką darė, nes aišku, kad jau jis buvo sutvėręs "vyrą bei moteriškę," o paskui

apsisukęs pats sau pakaušį krapštydamas tarė: "negera yra žmogui," ir tvėria Evą. O gal Dievas manė, kad Adomui vienos moteriškos neužtenka, todėl sutvėrė antrą? Argi Dievas būtų buvęs mormonų? A. V. Mirijadas

ŠNIPŲ MONOPOLIUS.

Džion-Džei-Roman-Ramanauskas yra netiktai sugautas donosėikas, kolegijos studentas garsus "kalbėtojas," "debatorius," bet ir melagis, nes vadino savo LDS. sekretorium, o šventąjo Juozapo Zokano organą viešai pranėšė, kad jis juomi nėra.

Bet svarbiausias dalykas tai štai kame: brostvininkų "Darbininkas" ir minyčių "Draugas" beveik duko netekę berėkdami, kada pas tautininkus pasirodė kokia ten neaiški ypata, Pilėnas. Rėkė kaip įgilti apie šnipus, parsidavėlius, išdavikus... Kodėl dabar apie Roman-Ramanauską tyli? Ar gal delto, kad tai "krikščioniškos demokratijos" išpera? Tautininkų organai įstrosyti savo šnipais apie klerikalų šnipus neturi nė drąsos praiminti.

Kodėl kunigai ir klerikalai tyli? Mes atsakysime.

Šnipų privilegija priklauso vieninteliui ir išimtinai tiktai kunigams ir klerikalams. Jei kitų srovių žmonės yra šnipais, tai yra prasižengimas, bet jei kas norintais yra špiclium ir šnipuku po klerikalų firma, tai yra visai legališka, dora ir pagirtina.

Laisvamanybė Prieš Papizmą Neklaupia,
Bet Nurodo Jo Tikrąją Vietą.

Mielaširdingi pateriai.

Tarp kitų beprotystės ir begėdystės ženklų (tiesa, mes dar nesame matę bepročių, kurie turėtų sarmatą!) pas mūsų kunigėlius įsivyravę štai kokia "jeremiada:"

"Socialistai patįs krauna turtus, socialistai susirenka net milijonus, bet jie savo turtų nedalina vargšams, jie laiko juos, jie išnaudoja darbininkus, jie nori būti turtingais, etc., etc."

Štai mes vargšai socialistai, pašvenčiame visą savo gyvenimą, energiją, mokslą ir gabumus išrodinėjimui darbininkams kokie jie yra nuskurę, nuvargę, beteisiai, kaip bloga yra būti beturčiu ir kaip gerai yra būti turtingu, ir štai, minykai užmetinėja mums, kaip "grieką" turtingumą, nors mes tik norime kad visi būtų turtingais ir linksmiais, kad ubagų gadyne nors sykį pasibaigtų.

Tiesą, minykų paikumas yra taip "begalo ir be krašto", kaip jų Dievo galybė, ir todėl mes nesistebimo iš jų tokių gaudžių verksmų, kuriais jie pripildo mūsų atmosferą.

Pažiūrėsime apie tuos turtus, kaip reikalai ištikrųjų stovi.

Socializmas neidealizuoja ubagystės, nušalimo, nedavalgymo ir utelių. Socializmas nori visus matyti turtingais ir laimingais.

Jei kuris socialistas yra pasitūris, tad reiškia, kad jis buvo iki tiek protingas, jog savo darbo vaisiais nesidalino su kitais, kurie nieko nedirba ir tik iš mulkių darbo gyvena.

Daugelis turtingesnių socialistų yra sutaupe kiek pinigų per savo profesionalų gabumą: kaip raštininkai, advokatai, daktarai, etc., reiškia iš savo darbo, ne iš kitų žmonių ašarų ir vargo. Kiti budami turtingais žmonėmis lieka socialistais, pamato dabartinės ekonominės ir industriškos sistemos negerumą, ir sako: "Paimkit visus visuomenei reikalingus turtus į visuomenės žinią. Aš sutinku pavesti savuosius kaip greit žmonės matys, kad tokia tvarkos permaina yra reikalinga ir neišvengtina."

Plepēt, kad turtingi socialistai turi atiduoti vargšams savo turtą biedniams, gali tik tie, kurių galvose gaidukai gieda ir aniuolai kazokų šoka. Socializmas, viena, kad apie jokių turtų padalinimą arba išdalinimą nesvajuoja, bet skelbia, kad visuomenei reikalingie-

ji turtai būtų visuomenės valdžios; ir kad būtų tvarkomi visuomenės naudai, o antrą jei koks socialistas Amerikoje ir visą milijoną dolerių išdalyt, tai tektų tik po vieną centą kiekvienai dešimčiai ypatų. Tai kaip tie dešimtis žmonių pasidalys tokio socialisto centu? Tokius patarimus gali, suprantama, duoti tik tokie mokslinčiai, kurie želėdami neraugintą blyną, sakos Dievo kuną valgą, ir kurie dvidešimtame šimtmečio nesisarmatyna jieškoti mulkių norinčių būti kandidatais į dangų, kur ten už debesų, arba kurie bijos pragaro, pilną Velnių, sierkos ir smalos.

Su kunigais, vyskupais bei papomais kas kita. Jie yra Kristaus pasekėjai. Kristus skelbė ubagystę ir todėl visi dvasiškai turėtų būti, jei jie sektų Kristaus paliepimą, beturčiais. Vienok prisžiūrėkite į juos dabar: vartosi, nutukę, kaip inkstai taukuose.

Kristus liepė turtingiesiems dalytis savo turtais su beturčiais, o mūsų dvasiškija nuo badaujančios našlės pragaru gązdindami jei įmanyti, tai paskutinį skatyką išlupt.

Kristus liepė neturėti ne dviejų rubų, nė dviejų apautų, nesinešioti kašių su maistu ir nesirūpinti kas bus rytoj, o mūsų dvasiškija, bracė, gyvena palociuose, punta geriausią vyną, trankosi automobiliuose (kaip kada besitrankydami ir sprandą nusišuka), lebauja kabaretuose, uliavoja su šauniomis gospadinėmis, o bankuose pinigų puiki kruva!

Bet ar turtų delei kunigai nemylia socialistų?

Kar, tau! Su kapitalistais jie netik kad sykiu lebauja, bet visada gatavi jiems padėti darbininkus nuslopinti ir pavergti.

Kodėl tad kunigai nekeikia tukštančių kapitalistų, kurie turi milijonus ir milijardus bet neriasi iš kailio jei pamato, kad socialistas įsigijo sau namelį ar geriau gyvena?

Todel kad kunigams ir augštesniems dvasiškiams rupi jų biznis. Socialistai yra priešai kiekvienos šelmystės ir humbugo bei išnaudojimo, ir todėl juose matyti mūsų dvasiškija savo priešą, nes socialistai yra priešai ir jų "švento humbugo."

Socialistai ragina darbininkus praregėti, nusikratyti visokius tranus ir mulkintojus, o tame mūsų dangaus agentai mato mirtiną smugį savo sakramentų kromeliui ir gišef-tui.

Lambda.

MOKSLO IR TEISYBĒS LAPAI

Trupiniai iš "Šventųjų Tėvų" Istorijos.

Viktoras 189-198 (Afrikonas) likęs Romos vyskupu pradėjo grąžinti exkomunikacija ir iškeikimu visiems kitiems vyskupams, kurie nepripažįs jį už savo viršininką ir visos bažnyčios galvą.

Laike jo popiežiavimo iškylo barnis apie laiką, kada turėjo but švenčiamos velykos. Pagaliaus, po ilgų tampynių concilium Nicej nutarta velykas švęsti "nedėlios dieną, kuri pripuls 14-toj dienoj po mėnuliui." Azijos bažnyčios nesutiko, ir griežtai tvirtino, buk jų papratimas velykas švęsti pavėsinas stačiai nuo apaštalo Jond. Tas nepatiko Viktorui ir jis net mėgino visus Azijos krikščionis iškeikti iš bažnyčios. Jo trumpregystė ir arogantiškumas sukėlė visus kitus vyskopus prieš jį, o Lyono vyskupas Irenaeus net išvadino jį pasiutėliu ir heretiku. Užsipuolimai ant jo iš visų pusių privertė nusileisti ir tokiu budu pastangos jo likti vyresniu ant kitų išėjo niekais. Jis mirė taip umai, jog sanprotaujama, kad galą paskubino jo artimi kunigai, kuriems baisiai įsipyko.

Zephyrinus 198-217. Jis nemokėjo nė skaityti, nė rašyti, buvo kvailas šikštuolis ir užsilipęs ant Romos vyskupiško sosto, padrasintas Viktoro pasisekimu, pradėjo visur atvirai skelbti save Petro įpėdiniu esant ir reikalauti kitų vyskupų pasidavimo. Jis susipyko su imperatorium Severus, ir pabėgo nuo popiežystės, bet po tolam laikui vėl sugrįžo. Apie jo gyvenimą smulkesnių žinių negalima buvo rasti.

Kalixtus 217-222. Buvęs vergas tulo Carphophorus, pabėgo su savo pono pinigais ir pagaliaus susimušęs su žydais jų sinagogoj, papuolė į kalėjimą Sardinijoje. Iš ten

jam pasisekė pasprukti ir per papirkimus popiežiaus Zephyrino, jis likos kapinių prižiūrėtoju prie Via Apia, kunigu ir pasėdėjo popiežium. Likęs popiežium jis pirmiausiai pradėjo žvalgytis, kad visi kiti vyskupai jo klausytų, skelbdamas esąs Petro įpėdiniu, pasiremdamas ant to, buk Kristus sakęs: "Tu esi uola, o ant tos uolos aš pabudavosiu savo bažnyčią," todėl ir jis kaip Petro įpėdinis esąs ta uola. Toliau Kalixtas budamas pats žmogus žemos doros išleido padavimus, kad tiems, kurie gailės, atleidžiamos visos nuodėmės už paleistuvavimą ir svetimoteriavimą. Jo laikuose paleistuvystė labai platinosi tarp dvasiškijos, nežiurint ant to, kad vyskupai ir kunigai galėjo vesti moteris.

Urbonas 222-230 (Pontianus, Romėnas). Mirus Kalixtui per visus metus vyskupai nepasidalino tarp savęs popiežiaus sostu. Pagaliaus Urbonas, kurio tėvas buvo įtekmingų bajoru, pergalėjo. Bet jis trėtijo savo galvą pagal norą imperatoriaus Alexandro Severus, kuris kaip menama, buvo sukurstytas vyskupo Hippolito, savam laike turėjusio ir nepametusio pretensijos ant popiežystės. Popiežiaus persekiojimais buvo atliekami nežiurint nė ant to, kad imperatoriaus Alexandro Severus motina buvo krikščionė.

Pontianus 230-235 likęs popiežium tuoį pradėjo kištis į nesutikimus kitų vyskupų, Origeno ir Demetrius, remdamas pastarąjį. Kadangi varžytinės tarp vyskupų pavirto į skandalus, užėjus imperatoriui Maximinui ant sosto, Pontianus iikos išvytas į Sardiniją, kur mirė nuo vargo. Kiti-gi tvirtina, buk jis buvo parvežtas į Rymą ir nugalabintas.

Anterus 235-236. Apie jī nieko nezinoma, tik tiek, kad jis popiežiavo tik apie 40 dienu, nes nepatiko jis daugeliui kunigu ir imperatoriui todel buvo "prašalintas."

Fabianus 236-249. Paprastas kaimietis, pasitaikē but Ryme kad vyskupai mušēs tarp savēs uż popiežiaus titulā. Buk kaip nebuvēs, taip pasaka bēga, balandēlis lēkdamas nutupē jam ant galvos, ir vyskupai manydami, kad tai dvasia šventa, āprinko jī popiežium. Jo popiežiavimas buvo ganā ramus: jis šventindavo misijonierius ir siųsdavo juos ī įvairius kraštus. Buvo taipgi burtinīku, nes pasākydavo, kurie mirusieji yra dangui, o kurie ne, kurie yra šventi, o kurie ne... Jis neteko savo galvos prasidējus persekiojimams imperatoriaus Deciaus. Jam mirus per tulā laikā kunigai negalējo susitaikyti kā āprinkt popiežium.

Kornelius 251-253. Budamas paprastu kunigu, likos āprinktas popiežium, bet tas nepatiko daugeliui vyskupū ir kunigū, kurie āpsirinko sau kitā popiežiū, Novatian. Pakylo barniai, peštynē, varžytinēs—bjaurus skandalas. Kornelius likos dvasiškijos īšvytas īš Romēs ī Centūmcellae, kur jam galva likos nukirsta.

Hippolitus, kuris vēliau buvo pripažintā šventu, žmogus abelnai augštos doros ir mokytas, īškeikē Kalixtā, kaip ir pirma jo buvusī popiežiū Zephirinā kaipō Sabeliškus heretikus—kurie nepripažino Kristaus ypātos. Praējo vienok amžiai, ir ta pati bažnyčia, kurios "popiežius" šventas Hippolitas īšvadino heretikais, āpskelbē šventais visus tris: Zephirinā, Kalixtā ir Hippolitā. Tērtullian, didis anū dienu Rymo juristas ir istorikas, vadina popiežiū, Kalixtā uzurpatorium ir šventvagiū.

Popiežiaujant Korneliui, Kartagenos vyskupu buvo Cyprijonās, kurs daļar katalikū bažnyčios yra pripažintas šventu. Cyprijonui nelabai patiko Kornelijaus tuli darbai, ir todel jis rašē Korneliui perspējantī laiškā, kurī pradeda sekančiai: "Mano broli ir sandrauge." Jis baigia šiais žodžiais: "Su mumis, mielas broli, turbūt nepajudinama tikējimo stiprybē, kaip kad yra didumas ir stiprybē uolos, kuri atstovi prieš pajiegā ir plakimā użiančių bangū." Įš to laiškō matyt, kad vyskupas Rymo popiežiū laikē uż

sau lygū "broli," ir kirto jam pamokslus. Ar gali kas šiandien sau persistatyti vyskupā rašant panašū "broliškā" laiškā šventvagiškai vadinamam "Dievo įpēdiniui ant žemēs?"

Lucius 253-254. Jis likos āprinktas popiežium Korneliaus pasekējū, bet Novatianus āprinktas dar prie Korneliaus, taipgi norējo popiežium buti, bet nenusisekus pabēgo ī Afrikā ir ten vyskupavo tarp savo sektantū, vadinamu Cathari. Lucius, vienok likēs Romoj vienas pats, neilgai džiaugēs, nes tuoj atsirado kitas vyskupas, kuriam tarp jo ir popiežystēs stovējo Lucius, ir Lucius turējo "numirti," kad padaryti jam tuščią vietā.

Steponas I, 254-255. Popiežium liko tuoj Luciui mirus, Bažnyčioj kīlo peštinės užtai, aršrikštas suteiktas heretikū kada visos katalikū reikalaujamos apeigos yra īšpildomos yra geras ar ne. Steponas tvirtino, kad taip. Nepatiko tas, kitiems vyskupams, labjausiai minētam Kartagenos vyskupu ī Cyprijonui, kuris sušaukē net du vyskupū susivažiavimus, minētinai Aziatiškū vyskupū ir vēliaus Afrikoniškū. Įš korespondencijū ir tarymū matyt, kad vyskupai romiškī Steponą nelaikē uż savo "galvā," bet laikē jī uż sau lygū vyskupā. Taip laiškē Caesareos vyskupo Firmijono rašyto vyskupui Cyprijonui skamba: "Aš īstikrųjų labai piktinuosī īš taip aiškaus Stepono neišmanymo..." Cyprijonas kalbēdamas ī Afrikos vyskupū susivažiavimā tarē: "Nē vienas īš mūsų negali vadinties vyskupu vyskupu ir per tironiškā baudimā verst savo sandraugus klāusyti jo." Mosheim, didis vokiečių istorikas sako: "Jei nors vienas perskaitēs kalbas Afrikos ir Rymo vyskupū tvirtina, kad Rymo praločiai tuose laikuosē turējo viršenybē ant kitū vyskupū, tokia ypata turbūt be saiko atkakli, arba baisiai įsimylėjus ī pasakas girdētas kudikystēje." Savo ambicija jis taipgi labai įsipiko imperatoriui Valerijonui, kuris jī "prašalino."

Sixtus II. 257-258. Jis užēmē popiežiaus sostā po pusantrū metų sunkios kovos su kitais vyskupais, kuriems ir norėjosi popiežiauti. Peštynēs uż krikštus ir su jais surištās ceremonijas nesibaigia ir Sixtus II ilgai nelaukęs per kitū vyskupū intrigas ir imperatoriaus Valerijono "pagelbā" daro vietā kitam popiežiui.

Žmonija Tebneša Aukas Karės Dievui.

Vikarų Raportai Pralotui Bimbai

INDIANA HARBOR, IND. Lai šlovingas pralotas Bimba priima šį prašymą nuo nužeminto tarno, vyčių generolo. Mes norime paduoti ant socialistų svarbų skundą, kurį pralotas neatsisakysite išklaustyti, nors ir esame romiokais, nedaviarkomis. Klausimas yra ką mes turime daryti, kad pas mumis uždarė karčemas ir mes netekome savo tvirtovių arba apsigynimo vietų, kuriose socialistų niekadoms nebuvo matyt. Netekome nė geriausios vietos agitacijos varymui, kur būdavo stiklą paėmęs, linksmai išdėstinęji vyčių idealus. Po linksmų sueigų, vytras būdavo eini zigzaguodamas šalygatviu ir jieškai prakeiktų cicilistų. Tik kaip kada būdavo tie paškundni policijantai nuvedavo į šaltąją... Kriaustytumemės į Chicagą, bet sako, kad ten nedėliomis karčemos irgi uždarytos, tai kas norės eiti į bažnytelę su išdžiuvusia gerkle? Ak nė giedoti žmogiškai tokiame atvėjuje negali!

Juk norėdami gauname, bet bėda su tais laisvamaniais. Štai mus šventjoninė draugystė-turėjo tiesiog kriaustyties iš svetainės į po bažnytinį sklėpą, ne kad ten būtų geriau, bet mat ramiau, nes per susirinkimą ir išsitraukiant nuo kulšies buteliuką niekas nepadvys ir neišsipliaukš.

Šventpranio Penkskylinio susaidė surengėm balių ir apsirupinom apščiai linkminančiu skystimėliu. Bet laukiam, laukiam, o svetimų žmonių nėra. Prisišaukėm nuo gatvės vaikų, tegul pasilinksmina ir jie rekuojame. Dar atėjo ir keletas vietinių karčėmninkų dukrelių su čiutabakiais vėdamos, bet juk iš jų jokio biznio nepadarysi. Tad taip ir nusišpicavome su savo baliu.

Ir tai vis kalti tie netikėliai, kunigų mučytėliai, socialistai. **Vyčių Generolas.**

GRAND RAPIDS, MICH. Prieš seiminę konferenciją žirniu su kopustais atsibuvo 10 d. kovo 1918 m. šv. Petro ir Povylo svetainėje. Šią konferenciją sušaukė vietiniai "kelmučiai" su tikslu suvienyti žirnius, kopustus ir kelmučius ir toliaus nesiduoti save išnaudoti. Mūnėtos konferencijos komitetas

susidėdąs iš "čių" į svetainę atnešė trejetą sėdinių ir padėję laukia publikos. Publikos prisirinko apščiai: aštuoni ir pusė vyro, viso su komitetu apie dvylika, ir trys "kvoteriai" bobelių, ir apie dešimts "ičiukių." Iš publikos trys atsisėdo, o kiti stovi. Vienas "Šerenlavičius" atsistojęs skaito "unreasoliuciją" ir klausia: "kurie sutinkate su mano unreasoliucija, tie atsistokit" (visa publika ir be to stovėjo). Na dabar, tai aš galiu kalbėt jūsų visų vardu. Ačiu!"

Taip tai žirniai su kopustais priešaky su "kelmučių" iniciatyva pasiuntė į seimą savo "buizinį apšviestuną Šerenlavičių" kalbėt jų vardu. Daimingos vienybės! **Cosman.**

O Seime nė viens oysteris nebuvo galėjęs gražiau tylėti, kaip tas jūsų "legatas." Per dvi dienas burną atidarė tik kad padėti davatkomis rėkti už poterių kalbėjimą.

Pral. Bimba.

LOWELL, MASS. Manyt, kad lowelliečiai visai nekruta, but smertelinas griekas, nes mes visados tai šį, tai tą veikiame. Susipažinęs arčiau su pralotu Bimba, aš mėginsiu tankiau iš šio užkabario pasauliui žinių pranešti.

Turime mes LSS. 203 kuopą su keliais desėtkais narių; TMD. kuopą su pusantro nuplikusių tautiečių, Ukėsų Kliubą, kuris šviesą vidury bačkučių platina (visi žinokite, kad pilnoj bačkoj šviesos but negali!) ir keletas draugysčių, kurios laukia ligonių.

Turime ir mulkinę, bet biznis labai "bom," mažai kerpamų tėra. "Kardą" uoliai platina V. J. Č., kuris jo po kelis desėtkus egzempliorių paskleidžia vis daugiausiai romiokų tarpe (aš turiu keles dešimtis kolonijų, kur niekas pavienių "Kardo" neskleidžia. Eja visi mano vikarai, kas su jumis darosi? Pralotas Bimba). Manau, kad dauguma jų kaip hematant liks kunigo Bimbos parapijonais ir uoliais Kardininkais, nes yra gana smarkių vyrų ir mergaičių, tik tie rožančiai nevisada leidžia jiems veikti. Bet išrodo, kad neužilgo jie bus pasiūsti į išmatų gurbus.

Na-gi Aš!

Ežerskis Nuo Marytės To Nelaukė!

CICERO, ILL. Šiuomi sykiu viskas ką aš galiu pasakyti, tai atkartoti žodžius dilgelėse nuo piktos pagundos pasislėpusio švento Augustino:

Pas mumis svinstvo!

Pas mumis svinstvo!

Pas mumis svinstvo!

Pas mumis visūdidžiausią svinstvo!

Mūsų gerasis, mylimasis, garbingasis, puikusias, mokytašis kunigėlis, prabaščius šventos parapijos dvasiškas vadovas, "Draugo" prezidentas, kun. Ežerskis iškirtu visūdidžiausią svinstvą savo Mariutei, daugeliui parapijūnų ir visam mūsų brostvininkų abazui.

Širdis mano aptekusi kraujais, akys papludusios asarose ir aš nieko daugiau pasakyti negaliu, kaip tik sutrinime savo širdies šaukti: kunigėli, Antanėli, kam tu mums šią kiaulystę iškirtai, ir dar pasislėpia, kad ne paaiškinimo nuo tavęs negalime gauti?

Gadzinkininkas.

MONTELLO, MASS. Mes vis gyvuome geriau, kaip kur kitur. Tai vėną, tai kitą dalyką, bet vis veikiame. Daugiausiai naudos atneša ir triukšmo sukelia Bagočius su paskaita apie "popiežius." Kokių ten "šventų tėvų" buvę, tai neduok viens pone dzie!

Bėda, tik mums su per skylę pakaušy protaujančiais "bolševikais." Atsiprašyti reikia tikrų social-demokratų bolševikų, kad jų vardu bile kokie durnmikiai yra pavadinami. Dalykas yra tame: bile koks nuo kaimenės

iš Lietuvos atitrauktas "Froncke" arba "Ontanis," apart botago ir liežuvio tauškinimo nieko nežinas; istoriją, politiką, internacionaliskus tautų santykius pažįstas tiek, kiek atelė po šašu saulės Konopus šviesą; penkių žodžių negali be klaidų parašyti, o vienok bracia, atsistojęs kritikuoja Bagočių, Michelsoną, prezidentą Wilsoną, Rusijos tikruosius socialistus, etc.

Mes nepykstame, nes žinome, kad dabar tokia gadynė, kurioj bile koks Grikštas, Balysys, Vidikas, Geležėlė, Stalioraitis, arba kitas koks nedaperėtas bužgalvis šmeižia socializmą save socialistais-bolševikais vadindamiesi!

Beabejonės, tikrieji, protingieji socialistai mokės nuo tų šašukų išsigydyti, ir neleisti bile žibėkui savo idėjų po purviną valkioti!

Nesvirunėlis.

KEVANE, ILL. Baisiausia nelaimė pasekė mūsų šventakuprių abazą! Neduok diev kad kitur taip atsitiktų!!

Mat, mūsų prabaščius ištroško, o nėsant dieviškam skystimėliui po ranka, su savo zakristijonu užtiko kur tai alkoholio, atskiedė jį, ir davai srėbti! Pasekmės to buvo, kad prabaščiu pasidarė negerai (nors kriaučius džiaugiasi, nes gausias naujus pantalonus siuti!) To neužteko. Parėjo namon, atsigulė, bet ir ten negerai. Gaspadinaitė tokiam kritiškame momente atsisakė bent ką nors bendro su prabaščiaus lova turėti, ir todėl zakristijonas, kaip kietesnės širdies vyras, turėjo ją pavaduoti. Kiek pasilsėjęs, manė eiti į bažnyčią. Bet dukauna asaba buvo taip apslobusi, jog sukniubo pas altorių. Davatkėlės, nežinodamos kame dalykas linguodamos galvas tarp savęs kalbasi, girdi, "tai kunigėlis gavėnioj pastninkavo ir taip sumenko, kad jau nepaeina; tai aniuolėlis!"

Bet, koks piemuo, tokia ir kaimenė. Dauguma brostvininkų iš kantorijų užlaiko slapas smukles, o prabaščius tai jas netik aplanko, bet ir pablagaslovina dar. Parapijos sekretorius tankiai su savo "abrozų" mėgina cementinius šaligatvius arti, o pats prabaščius su zakristijonu neretai tik į antrą dieną kas-žin iš kur tepersikriausto.

Lakštutės Jaunikis.

MINERSVILLE, PA. Norėčia aš iškirsti pamokslą Dumčiaus avelėms, bet ar mano balsas, kaip balsas Jono iš puščios, bus aiškus joms? Taigi aš norėčia paklausti jus Dumčiaus buriutės, ar jūs žinote, kur jis žada nuvesti jūsų dušias? Žinodamas, kad nežinote, pats pasakysiu: o-gi Velniui ant prištyko, tiesiog į jo pragarišką kuknę, kur tas nelabasis kankins, tampys, vartelios, keps, spirgins, sudys ir pipyrįs jumis visus, bėgalo ir bekrašto, per amžių amžius amen! Kodel? Todėl, kad iš visko matyt, jog jūs už auksą esatė su pantapliais ponui Šetonui parfuoti.

Atsiminkite jus klerikalai, vyčiai, davatės ir brostvininkai, kurie seilę varvinat, kad bent kokia dangaus kertę sau išžinoti, neturite jį jokios vilties ten dasigauti, nes Velnias jumis sau užsirašė, o kadangi jis nepaperkamas (kam Velniui pinigai reikalingi?), tai Dievas pasiremdamas jo užrašais, beabejonės, nesipriešins tokiai jūsų eksproprijacijai.

Jūs galite man netikėti, bet atsiminkite utelėto Kazio Kapucino žodžius pasakytus Minersville per misijas: "Velnias viską ką tik jūs savo gyvenime padarot, užrašo, ir savo knygas nuneša Jezui Kristui parodyti. Iš tų knygų Dievas mato jūsų darbus, ir pagal tai išduoda savo nuosprendį." Iš to aišku, kad pats Dievas ir jo angelai rokundų neveda ir kad tik ponas Velnias uzima bukhalter vietą. Kodel taip yra, nežinau: gal Dievas negramotnas (Jezus ir nemokėjo nė savo vardo pasirašyti, nes niekur to nėra!), o gal tingi? Bet kaip ten nebutų, Velnias iš to turi didelę naudą. Negana, kad Dievas turi remties jo protokolais, bet jis gali viską savotiškai išaiškinti ir ant savo naudos užsirašyti, nes nėra niekam tų rokundų perkontroliuoti. Tai tokias naujienas papasakojo tėvas Kapucinas. O juk jis pats sakė, kad ne vienas į Ameriką atyžiavęs, bet su Velniu. Tai kam jis tą Velnią su savim vežės, jei ne už klerką, kad visus jo griekus surašytų?

Bet dabar grįžsime prie Dumčiaus, ir pažiūrėsime kaip jis jumis visus į pragarą nori sumurdyti. Štai atmenate, kaip Dievas sutvėręs pasaulį per šešias dienas septintoje ilsėjosi ir tebsiilsa iki po šiai diena. Nieko nedirbo prieš tai, ir nieko po tam. Per visą

savo gyvenimą Dievas iš viso nedirbo tik šešias dienas. Bet kaip ten nebuk, jis liepė ir jums septintą dieną švęsti. O ką Dumčius sako? Jis kalbina kad jūs eitumėt dirbti! Tiesiog gundo laužyt Dievo prisakymą.

Dar neviskas. Pagal šventą rokundą, mes turime švęsti ir Dievo sunaus prasidėjimą per storonę ir apreiškimą gražaus Gabrieliaus. Taipgi ir jo krikštinas turėtume švęsti. Bet Dumčius sako, kad reikia eiti dirbti ir viskas! Ar tad dar reikia didesnės bedievystės, Velnio noro pildymo? Šodoima ir Gomora neužilgo išrodys palaimintais miestais, jei mes pradėsime sekti visus mūsų kunigų patarimus!

Pagal Dumčiaus aritmetiką anglis ir kapitalistų auksas-pelnas yra daug svarbesni už visus Dievo įstatymus, jo apsireiškimus ir krikštinas! Ar tai ne Šetono agentas, ah?

Aš iš to darau išvedimą, kad čionais smirdi griekas, kuris yra bjauresnis už Judošiaus grieką, nes Judošius tik išdavė Šunų o čionais yra peizuojamas ir pats Tėvas ir visas dangaus komitetas ir konstitucija. Taigi matote, kas jumis į pragarą veda?

Todėl aš patariu jums visiems mesti kun. Dumčiaus parapiją, o persikelti į praloto Bimbos viernųjų tarpą, o iš kalno galiu užtikrinti, kad Bimba neiškirs savo parapijonams tokios kvailystės, kaip kad nutukęs Dumčius iškirto saviems.

Ažys.

Caras: O! tai Prašvilpiau Viską!

Ot kas
kunigus
iš kelio
veda!

GIRARDVILLE, PA. Nors čionai randasi nemažas burelis praloto Bimbos parapijonų, vienok jie apie savo darbus organe pasauliui nepaskelbia.

Mūsų romiokų kunigėliui nekokios, naujėbos: taip nusidėvėjo mainerių tarpe, jog šie rengiasi savo dvasišką vadovą nusivežti ant "brekerio" akmenukų rinkti, sako, jis ten geriau tinkas, kaip bažnyčioj. Net gyvojo rožančiaus davatkos rugoja, kad jis reikalų negali atsakančiai atlikti, todėl reikalauja smarkesnio vyruko.

Nesenai čionai turėjome didžiausį susirėmimą vietinių bolševikų su švento Vincento parapijos ricieriais, ir šie pastarieji liko nesvietiškai sulupti. Priežastis buvo Lietuvos Sunų draugystės surengti Raciunui progą parodyt krutamų paveikslus. Ricieriai netekę šioj draugystėj jokios tranšėjos, vaikščioja dabar rodos, kaip savo bulves peršaldę.

P. G. K—lius.

MAHANAY CITY, PA. Konfratrui Bimbai pranešiu ir tolimesnius nuotikius iš mano avinyčios. Iki šiol viskas puikiai sekėsi, visos mano buriutės buvo atidavusios

man su visa širdžia ir pinigų mašna, bet dabar vėl turiu didelį triubeleišiną. Nuo to laiko, kad pašventinau bušius, vadinamus kapinėmis, negaliu pasigauti nė prakeikto muziko tenais palaiduoti! Jei koks ir nusišpardo, tai vis veža į senasias, kur dabar mūsų parmazonai viešpatauja, o man su naujomis kapinėmis jokio gešefto nėra. Matydamos kad dalykai ne kaip stovi, paskelbiau kontestą: kas pirmasis bus palaidotas naujoje kapinėse, tam duosiu penkinę! Bet nė vienas nesiskubina penkinės uždirbti...

Bėdos mano ant to neužsibaigia... Visoki parmazonai visiškai sustabdė biznį bažnyčioj, ir dar klausykite ką sako: Kristus išvyjo iš bažnyčios visus kupčius su botagu, o mes tave vejame tikrai su teisybės rykšte. Eik tu su jais provokis! Argi jie supras, kad Kristus Magdalenai neturėjo pirkti ne skrybelių, nė gorsetų, nė nieko, o dabar visai kitokia gdynė, ir mes kunigai turime daug įvairesnes ir didesnes išlaidas. Bet ar tu su jais susikalbėsi?!

Tjesiog sakau, konfratre, mano tie parapijonai virsta į parmazonus ir viskas.

Ilgasprandžių V. Parapijos Ž. Klebonas..

ELIZABETH, N. J. Mes Elizabetho parapijonai pageidaujame, kad pralotas Bimba prisiųstum mums kun. Maliauską stoti su socialistais į debatus. O jei ne, tai turi pats Bimba atvažiuoti, kitaip mums socialistai neduoda ramybės. Socialistai sako tegul Maliauskas nesibijoj, nes jie nereikalausią tu \$2,000 dolerių nuo Maliausko. kuriuos jisai pralaimėjo ir pabėgė, bet socialistai sudėjo 500 dolerių ir dar apmoka Maliauskui už 4 valandas kad stotų su socialistais debatuoti. Nežiurint, kas laimėtų, vistiek Maliauskas gauna kaip atlyginimą už jo darbą į valandą po \$ 25.

Susimikdamas Bimbuti, jeiigu Maliauskas nevyktų, tai atsiųsk Kamėsį, nes kitaip visi parapijonai eina pas socialistus ir liks bedieviais. Mat, Maliauskas per daug žioplai padarė, kad net visos davaltkos suprato kunigo biznį. Argi toks darbas ne žioplas atsistojęs ant laiptų prie Dievo altoriaus ir blevyzgoja klausdamas ar kurį nors davaltką neišperėtų kumeliuką? Negana to, susikritikavo jis su tulu tautiečiu ir pripažino, kad nėra peklos. Musų žindžio biznis visai nupuolė.

Kunigo Brolis.

Ne Maliauskas ne Kamėsis mano praloliškoji jurisdikcijai nepriklauso. Vienok nuo jų patariu didelei nesišalinti: Dar neįsiai žmonės yra išsivystę iš bezdzionių, jie savo bezdzionkavimais parodo visos tos gyminės negarbingumą, ir pamatę tai tankiai jauri bezdzioniukai greitai pradeda tobulintis, ir lai Dievas jiems padeda.

Pralotas Bimba.

ROSELAND, ILL. Mirė čionais Pranas Sabaliauskas, SLA. narys ir Vytauto dr-stės, ir paliko moterį su keturiais mažais kudikiais. Lavonas buvo nuvežtas į Lapelio bažnyčią (to paties Lapelio, kuris prispirus laisvamaniams prie sienos, kavojo už mažų vaikučių nugarų, meldamas jų apgynimo). Po įvairių bambėjimų šis klaunas atsisuko į žmones ir suriko: "Evangelija! Eikit lauk, ištvirkėliai!..." ir vėl tęsė savo barachatus. Pabaigus savo kaziuoną "hokuspokus" biznį prie altoriaus, atsisuko į žmones ir kad pradės plusti, kad pradės keikti, kad pradės blevyzgoti, kad net jo šventos ausys paraudo, o nosis pasidarė mėlynai žalia!

Girdi paskutinis bedievis jo bažnyčioj esąs, daugiau neįleisias. Vis tai buvo delto, kad nors velionis ir šeimyna priklausė prie parapijos, bet jis podraug mat buvo laisvų draugysčių nariu. Ir tam begėdžiui, neprastaburniui plustant, velionio vargšė našlė su vaikučiais prie karsto atsiklaupusi verkė, ir beabejonės širdyje savo mąstė, kad ji ne už tai tam keikunui paskutinius našlės skatikus "dievui ant garbės" davė.

Aš sakau, kad laikai artinasi, jog mūsų kunigai savo atviru kiauliškumu ir beširdiškumu privers prie to, jog džentelmonas žmogus girdint taip įzeidžiant apsiginti negalinti lavoną ir bespėkė našlę su kudikiais, turės atsikelti bažnyčioj ir nuėjęs uždaryt zaptus tokiems "dievo tarnams." Kitokios išeišos aš nematau!

Tautvaiša.

Teisingieji ir mokytieji yra saumyliai, o biednieji ir nemokytieji yra paiki, todėl ir turime mes skurdą ir nelygybę.

Yra Pasiutusių Gaspadinių!

Kam pykti?

Kun. Bučys pyksta ant lietuvių laisvamanių, kam jie pametę savo tėvų "šventą katalikišką tikėjimą," atsimeta nuo dievo ir lieka bedieviai

Na, kunige Bučy, pakalbėkim kaip žmonės. Nežiurint, kad esi kunigu, bet proto vis dar turi tiek kad suprasti logišką išvedžiojimą ir matyti kame dalykas, kada tas dalykas yra darodytas. Dalykas štai kame.

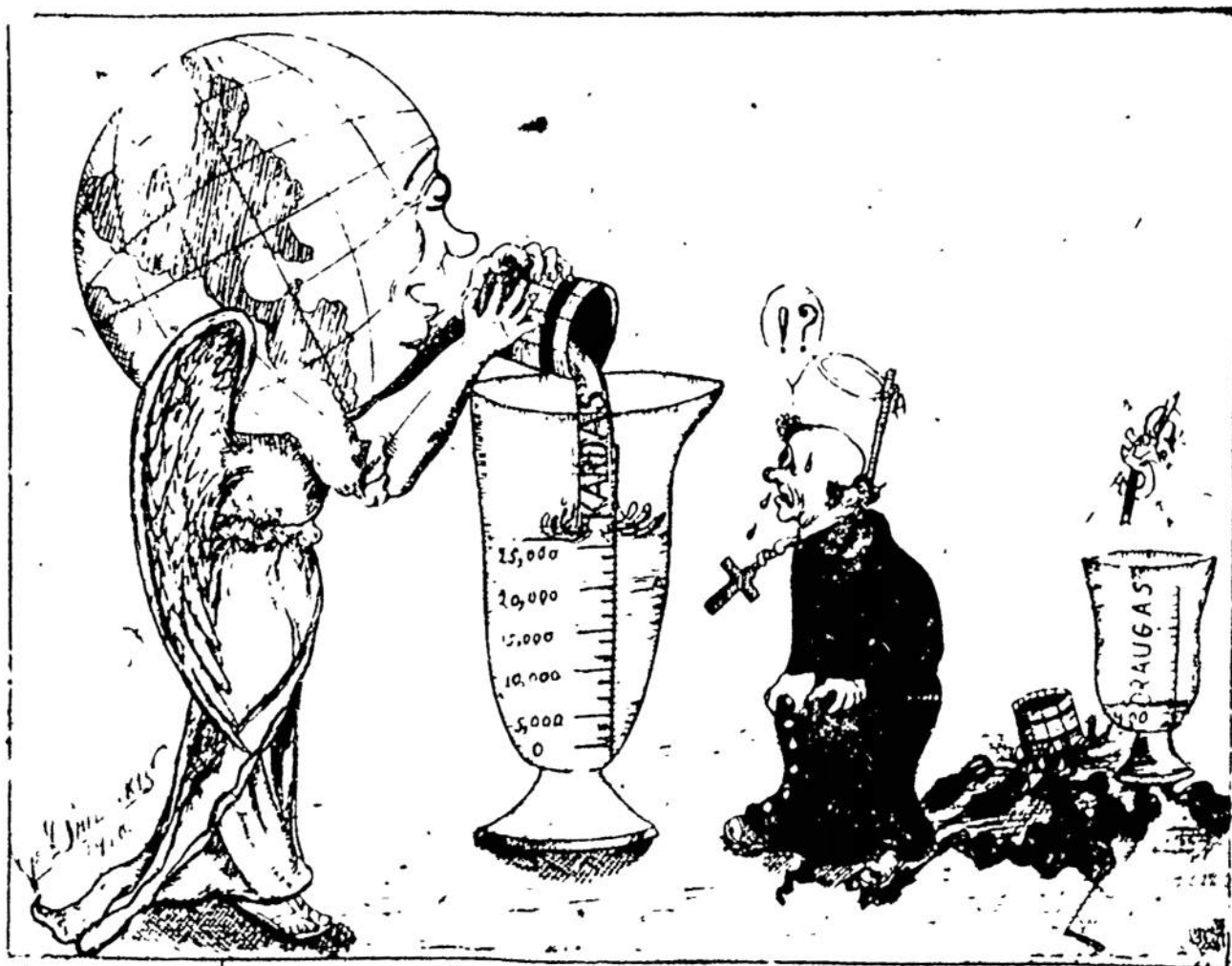
Senai, senai—taip katalikiška pasaka sako,—žydai buvo Egipto nelaisvėj. Dievas įsimylėjo į žydus—už ką, nežinau, bet įsimylėjo ir viskas—ir nutarė žydus paliuosuoti. Nutarta ir padaryta. Pas Egipto Faraoną jis pasiuntė du žmones. Mozės ir Aaron, juodu reiškia buvo dievo dešiniaja ranka, juodu buvo pranašai ir viskas kitkas dėl dievo. Aaronas su pagalba dievo daro stebuklus: lazda pavertė į gyvates, vandenį į kraują, sutvėrė šarančius iš savo barzdos utėlių,

pridarė kitų stebuklų eibes. Jis matė kaip išsausina vandenius Raudonosios jurės ir tas dievas maitino žydus stebuklinga maža, ir paskui jiems sustreikavus, net putpelių davė. Jis matė, kaip žydukai dievui gelbstint gimė su pantapliais ir kelnaitėmis—mat pusčioj jokių fabrikų nebuvo—ir taipgi matė kad aniems augant pantapliai ir kelnaitės sykiu augo, ir niekad nenuplyšo, net per keturesdešimtis metų, kol žydai toj pusčioj buvo. Jis, taip sakant, trinė alkunes su dievu per visą savo gyvenimą. Na, gerai. Kada Mozė užlipė ant Sinai kalno kad turėtų privatišką pasikalbėjimą su dievu, ką daro Aaron? Jis pasidaro auksinį veršį ir garbina jį kaipo dievą!

Jei Aaronas, kuris beveik iš vieno šaukšto su dievu košę valgė turėjo tokį silpną tikėjimą į dievą, tad ko reikalaut nuo mūsų, kurie apie tą gyvulį tik iš girtų, gašlių, guodžių kunigų teėsime girdėję?

Na, atsakyk mums, kunige Bučy!

Teologiškas Satyras.

Kurių įtekmė žmonėse labiau Auga?

Kunigu žiedai

Švento humbugo vyskupai štai kaip gėšęstą savo varo: viena tautą stato bažnyčią ir per metų eiles išmoka už ją. Parapijonai išsisklaido ir mažai jų belieka. Tada vyskupas į tą bažnyčią įleidžia kitą tautą, o pirmosios tautos nariai turi eiti į naują kur nors ir ten išmokėti pastatymo kaštus. Kada nauja tauta ateina, tad vyskupas priverčia ją desėtkus tukstančių „užtrauktų skolų“ apmokėti. Taip padare vyskupai su vokiečių bažnyčiomis Brooklyne ir Baltimorėj. Nors vokiečiai bažnyčias buvo išmokėję, bet vyskupas užtraukė eibes skolų, kurias čiaudėdami turi mokėti lietuviai.

Kunigas Ežerskis iš Cicero, Ill., „Draugo“ prezidentas apšmutinęs savo parapijonus pinigais ir apteršęs mergaitę—vytukę—pabėgo. Minky organas pranešė, kad jį arcivyskupas pasiuntęs į klostorių „ant pakutos“, ir girdi, „kun. Ežerskis sugrįžs ir vėl bus visų mylimas ir gerbiamas.“ Nuskriaudė mergaitę amžinai ir apsuiko parapijonus išnešdamas jų kruvinai užmirbtus skatikus ir už tai jis „vėl bus visų mylimas ir gerbiamas.“ Tokia tai yra mūsų jezuitų „dora!“

Mums, laisvamaniams, tokia „dora“ smirda, ir mes jos negeidžiame.

J. M. Tananevičius, mirusio „Kataliko“ leidėjas, kunigų draugas ištikimas tikėjimo tarnas, bažnyčios piliorius, davatku užtarytojas ir socialistų šmeižikas—turi eiti ant pakutos į kalėjimą už katalikiškus darbus, kuriuos mes vadiname žiulikystėmis. Bažnyčios sunus už griūtų!

Kunigas Krasnickas, Cambridge, parsisaukia policiją į bažnyčią, kad uždraust savo vikarui pamokslą sakyti. Kitą syk susitikęs savo vikarą šaukia: „pašol von tu...“ Taip kad tas viskas parodo, kokių smarkių, prakilnių Jėzaus apaštalų—kunigų yra „Dievo Vinyčioje.“ Daug metų kun. Krasnickui! Jis ne vieną beždžionę ištobulins į žmogų.

41 kunigas „mokina“ kurčius ir nebičius.“ Jie mokina juos kalbėti ražančių ir spaviedoties pirštų ženklais. Mat nekurie turtingi katalikiški šikštuoliai atsisako duot aukų vargdieniui popiežiui, kunigo automobiliui, pataisymui kokių nors beluštančios italijoniškos katedros arba atvertimui „prie tikrės vėros“ eskimų arba hotentotų, tai gal pasigailės kurčių ir nebylių. Kunigai turi daug būdų dolerių pilimui.

„Darbininkas“ su pasididžiavimu garsina prakalbėjęs Ramanauskučiui, kuris melagingai pasivadinęs Juozapinės Sąjungos sekretorium, kurios jis nebuvo rašinėjo policijai melagingus skundus ant Michelsono, ir melavo ant kitų kalbėtojų. Taip kad šį faktą pabrieždami mes norime nurodyti, kokių šaunių melagių ir donosčių lyzdelių yra „Darbininko“ skylė, tai yra „brostvininkų organas.“

Kun. Jos. Tettemer, klebonas šv. Povylo apaštalo bažnyčios Pine Lawn, prie St Louis, girtas važiuodamas sužeidė keturias ypatas ir užmušė arkli.

Apdumojimai ir Atlaidai.

Mužikai šaukia: "Pribuk nekaltas Jėzau mums ant pagalbos," Mano saldiežuviaudami prisikalbina tą Jėzų, kurs jiems kokias liskas suteiks. Bet tas Jėzus nė krypt: visai nepribuna, visai nesiskubina. Jei taip, tai kam tas burnos: išimas besišaukiant prie Jėzaus, juk jis vistiek neklauso.

Kunigai nepaklusnius savo paripijonis vadina "Belzebubo parapijoniais." Ką tas reiškia? Gal mėginama Belzebubą prilyginti prie kunigų? Žmonės, turėkit širdy, kada ir ir kur Belzebubas yra tokių kiaulyščių padaręs, kad užsipelnytų tokio pažeminimo patatant jį ant lygaus su romiokų kunigų?

Dievas yra taip visųgalingas, jog jo kunigai turi naudoties kardu ir kraujo praliejimais, kad priverst Jo sutverimus tikėti, kad jis yra.

Teisingas, doras žmogus, nercikalauja, kad koks nors išganytojas Jėzus priimtų jo skolas. Jis elgiasi taip, kad jokių skolų neturi.

Žmonės yra durni nedelto, kad jie ką nors žino, bet delto, kąd jie nežino.

Jei kraugėringas, niekingas, šiuleris ir nedorėlis bibliškasis Dievas yra tuomi Dievu, kurį krikščionis nori, kad mes garbintume, mes atsiprašome ir geidžiame, kad nuo mūsų tokio pasižeminimo nereikalautų.

Žmonės, kurie mąsto ir tyrinėja, nereikalauja jokių dievų pagalbos. Jie žino, kad pasakiškos baužės jiems negali ne padėti, ne užkenkti.

Krikščionis patįs Biblijos neskaito, nors Biblija yra pamatu visų krikščioniškų sektų. Tam darbui jie šeria ir užlaiko kunigus, ir todėl jie patįs nežino, kokios paikystės, nešvarumai ir prieštaravimai toį knygoj randasi.

Doleris dabar nėra didelis pinigais. Už jį gali gauti "Kardą" per visus metus. Su "Kardo" pagelba netik pats geriau suprasi religijų vertę, bet nevienam draugui gali akis atidaryti. Užrašyk jį savo draugui arba draugei. Padaryk tai tuojaus, šiandien pat.

Tulas bibliškas galinčius, kaip pasaka bėga, su asilo žandkauliu išklojęs net 10,000 priešų. Katalikų bažnyčia yra dar galingesnė: su pagelba "žandkaulio", šventos Onos (uošvės Dievo No. 3) ji yra nulupusi skuras mažiausiai milijonui savo aukų, o reik žinoti, kad mulkia dar nevysi išmirė. Mat, relikvijos netik šventos, bet ir brangios!

Pagal krikščionišką tikėjimą, je Dievas yra trigalvis. "Dievas No. 1 ir kompanija" sutvėrė pasaulį ir viską jame, neišemant nė tam tikros mergelės. "Dievas No. 3" turėjo kokius ten misteriškus santykius su tula mergele ir užkorė ją tulam vargšui, stalioriiui, ir tuoj po tam buvo krikštynos, kuriose atsirado "Dievas No. 2." Netikėti tam, yra toks griekas, kad net baugu kad zemė neat-sivertų ir tokį nedorėlį neprarytų.

Juo mažiau žmonės suks sau galvas apie ateinantį gyvenimą, juo daugiau turės jie laiko rūpintis šiuomi gyvenimu ir naudotis juomi.

Teologija, visas "mokslas" apie dievus, sielas ir užgrabinčius gyvenimus, yra niekas daugiau, kaip tik teorija, svajonės, halucijios. Jų parėmimui nėra nė visumizerniškiausio fakto. Tad kam kvarsyti galvą vidurdienio sapnais?

Krikščionis tikėjimą laiko už teisybę. Suardyk tą jų tikėjimą, o kaip bematant ta šventą puslę sprogsa.

"Palašminti ubagai dvasioje, nes jų yra karalystė dangaus."—Jei tas tiesa, tai didesnė pusė Lietuvių Seimo delegatų bus danguje!

Kas Pajiegs Žmonijos Progresą Sulaikyti?

Reikalingi mulkiai.

Kas jaučiasi tokiu esąs, gali atsisaukti į minykų organą, kuris nori didelio jų skaitliau, kurie apsiimtų tikėt į štai kokius jezuitų išvadžiojimus:—

"Labai svarbu bus, kokios bus Lietuvoje mokyklos, kaip pradinės, taip ir visokios augštesnės. Jeigu mokyklos bus be Dievo tikybės ir doros mokymo ir skiepyjimo, tai Lietuva lengvai susilauks supuvusios patvirkusios buržuazijos, beširdžių, supagonėjusių fabrikantų, pirklių, dvarininkų, valdininkų ir visokių ponų.

"....Jeigu-gi atpenč pasiseks, kaip tikimės, tikinčiai visuomenei paimti į savo rankas šalies reikalų vedimą, taigi ir mokyklų ir auklėjimo reikalus, tuomet tautos viršūnėse, pasiturinčiuose luomuose, valdininkuose—galėsime daug daugiau turėti doros..."

Pirmiausiai, jei kunigužiai gaus Lietuvoj viršų, tai mes jokių mokyklų neturėsime,

taip kaip neturėjo katalikišką Austrija, Italija, Ispanija, Portugalija arba Belgija, Meksika ir pietinės Amerikos respublikos, kol jezuitai už pakarpos iš politikos nebuvo "išpravodyti" ir laisvamaniai nepradėjo apšvieta skleisti.

Kiek doros ir pakilimo kulturiško turėjo tie kraštai, kur kunigai gospadoriavo, gali paliudyti Tamsiųjų Amžių istorija—Kada Romos Bestija triumfavo;—istorija Romagnos, kol Garibaldi papą nepasodino ten, kur šiandien tebsėdi; Meksika, kol Carranza neapkarpė šventas padelkas, ir visi tie nuopuolę, nuolinti, išnaudoti kraštai, kurie po šiai dienai tebesiskaito katalikiškai. Nuo choleros ir kunigų valdžios, išgelbėk Perkune Lietuvą!

Bet mes galime nuraminti kunigėlius, kad jų palvelės neskaudėtų: kilstanti laisvamanybė neleis jums ant tautos sprando joti, apie tai bukite tikri!

Politikus.

PRIVATIŠKA KUNIGO BIMBOS KORESPONDENCIJA

Malonus Pralotė:—

Čionai atbirbinu vėl penkis ištikimus parapijonus. Aš juos visus pakrikštinau kaip reikia, bet Tamistelė padirmavokit juos savo šventu "Kardu."

Mahanoy City, Pa.

Vikaras V. Ž.

Owszem, panie, owszem! Toks darbas man labai patinka!

Pralotas Bimba.

Gerbiamas Pralotė Bimba:—

Prisiunčiu dolerį kad tuoj apginkluotum mane "Kardu," tai nors turėsiu kuomi apsiginti nuo visokių žiulikų, apgavikų, pijokų, kunigų ir kitokių šventakuprių. Taipgi su "Kardu" galėsiu senoviškas žydų balabaikas draskyti. Kad tad visi kunigai, gaspadinės ir brostvininkai žinotų, kokie apšvietos šaliniai yra "Karde" ir skaitytų jį, beabejonės kad dauguma mestu savo paškodną gešeftą. Chicago, Ill.

St. Karinauskas.

"Kardininkų prideryste yra paskleisti "Kardą," parsitraukti jį platinimui, etc., taip kad nevienas nebut be mano organo. Pasidaruokite, mano mieli! Pral. Bimba.

Slovingas Bimba:—

Štai ir vėl du nauji parapijonai, kuriuos turite aprupinti savo šventu organu. Mat aš noriu subankrutyti vėtinį romiokų kunigą Bukavecką, todėl ir dirbu išsijuosęs, kad padidinti kun. Bimbos parapiją.

Ansonia, Conn.

Selemonas Žiuraitis.

P. S. Beje, čionai prisiunčiu dar du dolerius: vieną kaipo velikynę auką "Kardui," o kitą už trečią naują skaitytoją.

Salomonas Žiuraitis.

Jei mes daug turėtume tokių vyrų, kaip vikaras Žiuraitis, mes "Kardą" padarytume didžiausiu lietuvišku laikraščiu!

Pralotas Bimba.

Šventablyvas Prabaščiau:—

Čionai prisiunčiu Jums antrašus keturių naujų kovotojų už šviesą ir \$4.00 už kuriuos malonėsite aprupinti juos šventais "Kardais" per visus metus. Aš mėginsiu ir daugiau rekrutų gauti, kad galėtume už tiesą ir šviesą faituoties.

Harvey, Ill.

F. W. Zalpė.

Jei bent pusė mano kardininkų turėtų tokią dvasią, kaip kapitonas Zalpė, gvarantuojų, kad "Kardas" kaip bematant but du syk didesnis.

Pasidaruokite!

Generolas Bimba.

Kun. Kapelionui Bimbai:—

Čionai prisiunčiu savo paliudijimą pavidale dolerio, kuris manau palaikys mane kovojančiųjų Kardininkų tarpe, ir prigelbės kovoj už "daugiau šviesos."

Marlboro, Mass.

K. Šadauskas.

"Visupirmiausiai tariau: "Laudatur, "Kardas," pralotas Bimba ir visi jo vikarai! Kaip Bimbos parapijos kantoras aš "Kardą" turiu turėti, todėl čionai rasite dolerinę tai šventai intencijai."

Cleveland, Ohio.

J. A. Ninetlavo.

ISSIBLIOVĖ.

Jis turėjo labai romantišką, sentimentaliską moteraite, kuriai puikiausia muzika buvo jei ją kas pagirdavo, gražia pavadindavo. Bet jos vyras negalėdavo to suprasti, ir meiloji moterėlė po nevale turėjo iš jo komplimentus išauginti.

—Aš manau—sykį tarė ji—jei tu susitiktumei su kokia jauna, gražia mergaite, tu visai perstotum mane mylėjęs.

—Kam tokius niekus kalbi?—atšovė jis.—Kam man reikalinga ta jaunystė arba moterų grožybė? Tavęs man pilnai užtenka!

TAUTININKŲ TARYBA.

Ne vienam buvo misterija kas tas do gyvuliukas pasivadinęs "Amerikos Lietuvių Tautinė Taryba." Dabar koks tai P. S. Vilmontas ir Pr. Bajoras paaiškina mums. Ta Taryba esanti užgirta ir atstovaujama šių vidurinės srovės organizacijų ir veikėjų. ištaigų:

Lietuvių Tautinė Sandara, 247 nariai.

Tėvynės Mylėtojų Dr-jos. Bet prie tos "Tarybos" nuvažiavo tik Norkus, Zimontas ir Liutkauskas, pati TMD.; kurioj priguli daug protingų žmonių ir net socialistų, niekados referendumų nėra nutarusi prisidėti. Taigi iš TMD. net 3 nariai pritaria Tarybai.

Amerikos Lietuvių Centralis Komitetas. Šios įstaigos istorija yra labai "nemorališka" Uzgimė ji 1914 m. Draugelio karcemoje, kada Brooklyn Seime tautininkams nepasisekė išrinkti Paukščio L. Š. F. kasierium. Krikštinose dalyvavo nelegališkai to karceminio susisikinkimo delegatais pasivadinę 47 minėto Seimo atstovai. Buvo tada pavadintas "Gelbėjimo Fondu". "Centraliu Komitetu" persikrikštino po Lietuvių Dienos kada tautininkai su klerikalais susipešė už visą lobį, ir klerikalas Lopeta nuėjo su tautininkais. Dabar ta "organizacija" susideda net iš 12 ypatų.

Amer. Lietuvių Spaudos Draugija, į kurią priklauso Vienybės, ir "Atgimimo" redaktoriai, net 3 žmonės.

Lietuvos Neprigulmybės Fondas, įstaiga sutverta kad šliupui delegatiškiems pasivažinėjimams surinkti pinigų (jug šliupas ir socialistu perstojo buti, kada jo Liet. Soc. Partija Am. neišrinko delegatu į Seimą (Niederlandus 1904). Ta organizacija susideda net iš 80 ypatų, kuriuos Račkauskas po dešimtinę prikalbino užsimokėti.

Ir taip Tautininkų Taryba atstovauja net keturias su virš "organizacijas," kurių narių skaitlius siekia net 345. Yra tai mūsų milžiniškoji "Vidurinė Srovė." Politikus.

TOLIAU NEGALI

Gydytojas:—Iškišk liežuvį, vaikel!

Jonukas iškiša liežuvio galiuką.

Gydytojas:—Ne, ne, iškišk jį visą.

Jonukas, nuliudusiai galvą kratydamas, tarp ašarų kalba:—Negaliu, nes antfas galas prikybęs!

GAJIMA APVERSTI.

Jonukas, ką tik po pietų, labai trankėsi ir nėdavė ramybės ne savo mamai, ne jos aplankyti atėjusiai draugiai.

—Jei jis but mano—tarė viešnia—aš neslėgio jam tik alaso kelti, bet užbraukčia kelis sykius su delnu.

—Taip, ir aš norėčiau tai padaryti, bet mušti jį ant pilno pilvo nesveika,—atsakė rupestinga mama.

—O kam an pilvo, juk galima vaiką paminti ir apsversti.

BISKI KELIONĖ.

—O kaip patinka jums čionais?—klausia senmergė tulo juoduko už griotų pavieto kalėjime, kur ji atėjo aplankyti.

—Kaip man čionai patinka, poniutė! Jei aš kada norintais iš čionai išėsiu, tai aš važiuosiu nuo šios prakeiktos vietos taip toli, kad vien už atvirutės man prisiuntimą kaštos devyni doleriai!

Dvasiškijs Vargai.

AMERIKOS LIETUVIAMS LAISVAMANIAMS.

Ar nelaikas but Amerikos lietuviams laisvamaniams pagalvoti apie atnaujinimą Lietuvių Laisvamanių Susivienijimą?

Paskutiniame Lietuviškų Brostvininkų ir Maldininkų Seime pasirodė, jog kunigai organizuoja visas davatkas su tuom tikslu, kad ateities Lietuvą pakištų po kunigų sutona; kad valstybė užlaikytų kunigus, minykus ir minykes; kad mokyklose but mokinamiš poteriai ir prietarai. Tas reiškia, kad visas kraštas but pavestas Romai ir jos "kulturai," ir kad Lietuva bus antra Ispanija, Irlandija arba Pietinės Amerikos respublika.

Užbėgimui už akių organizuotai Romos politikai reikia pradėti veikti organizuotai Laisvamanijai. Mes turime Laisvamanių kuopas Chicagoje, Detroite, ir Waterbury. Kituose miestuose turi tuojaus pradėti kuopos tvertis, ir kada bus nors 10 kuopų, turėsime sušaukti Įsteigiamąjį Susivažiavimą ir padėti galingai ant-romiškai organizacijai pamatus, inkorporuoti, išdirbti taisykles ir pradėti kovą su klerikalizmu.

"Kardas" noriai apsiims laikinai patarnauti kaip organas, kol organizacija galutinai nesusitvarkys.

Savo nuomonės malonėkite siųsti "Kardo" redakcijai, kuri patalpins sekančiame "Kardo" numery.

"Kardo" Redakcija,
253 Broadway, So. Boston, Mass.

PRISIEKĖ.

Jurgis Šimkus labai mylėdavo stiklėlį. Jė draugai stengėsi jį kaip galėdami suvaldyti. Su tuomi tikslu vienas iš jų išskaitė laikraštį naujieną apie žmogų, kuris taip bažnyčią ir priimti prisiega, kad daugiau neti, bet kitaip neįstengdami. Kalbino jį eiti į buvo išmirkęs spirite, jog sykį pūsdamas žvakę užsidegė.

—Sudegė?—sušuko Jurgis—Na, tas tai jau man niekados neatsitiks. Paduokite man dievomuką, ir klausykite, aš čionais pat prisiekiu: "Aš, Jurgis Šimkus, čionai viešai prisiekiu, jog taip ilgai kaip aš gyvas busiu, aš niekados nemėginsiu užpusti žvakės!"

Špicas.

Telefonas: Pulman 384.

D. J. Bagocius, M.D.

Lietuvis Gydytojas ir Chirurgas

RESIDENCIJA ir OFFISAS:

10731 So. Michigan Ave.

ROSELAND. CHICAGO, ILL.

VALANDOS: NEDĖLDIENIAIS:

Nuo 9 iki 12 ryte Nuo 9 iki 12 ryte

" 2 " 5 po pietų

" 6 " 9 vakare.

NEMOKA SKAITYT.

Juodveidis priėjęs prie baltveidžio sako:

—Tamista, ar jums nepasitaikė suėsti mano asilo?

Žmogus atsako. Ne, aš nemačiau.

—O ką, ar prapuldei?

—Aš nežinau, tik tai tiek žinau, kad niekur nerandu.

—Geriausias budas būtų, tai paduoti į laikraštį apgarsinimą.

—Niekas negelbės, tamista, nes mano asilas nemokėjo skaityt.

INDOMIAUSIA KNYGA
Sauga Pipirų
Senberiams ir
Semmergėms
Tiktai 35c.
Ganama "Kardo" Ad. Pasiskubyt, nes baigias.

"KARDAS"

Published by "Friends of Liberty"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

SUBSCRIPTION PER YEAR

In the U. S. of N. A. \$1.00

In Canada and Europe \$1.25

Single copy 10c.

"KARDAS"

Ilustruotas Juokų bei Satyros mėnesinis žurnalas.

Leidžia "Laisvės Draugai"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

PRENUMERATA METAMS:

Amerikoje \$1.00

Canadoje ir Europoje \$1.25

Pavienis num. 10c.

Entered as second-class matter April 25, 1917
at post office at Boston, Mass. under the Act of
March 3, 1879.

True translation filed with the post-
master at Boston, Mass., on March
27, 1918, as required by the Act of
October 6, 1917.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGE-
MENT, CIRCULATION, ETC. REQUIRED BY
THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912,
Of "Kardas" published monthly at Boston, Mass.
for April, 1918.

STATE OF MASSACHUSETTS
COUNTY OF SUFFOLK.

Before me, a Notary Public in and for the
State and county aforesaid, personally appeared
Mary Gruzinska, who, having been duly sworn
according to law, deposes and says that she is the
Manager of the "Kardas" and that the following is,
to the best of her knowledge and belief, a true
statement of the ownership, management (and if
a daily paper, the circulation), etc., of the afore-
said publication for the date shown in the above
caption, required by the Act of August 24, 1912,
embodied in action 443, Postal Laws and regula-
tions, printed on the reverse of this form, to wit:

1. Publishers: "Friends of Liberty," (Michael J.
Shlekis president, John Repshis secretary, Mary
Gruzinska treasurer-manager.)

Editor: John Repshis, So. Boston, Mass.

Business Manager: Mary Gruzinska, So. Boston.

2. Owners are: "Friends of Liberty," a volun-
tary association.

3. Known bondholders, mortgagees and other
security holders: None.

Mary Gruzinska Business Manager.

Sworn to and subscribed before me this 25-th
day of March, 1918.

(Seal).

FOTUNATUS J. BAGOCIUS,

My Commission Expires Febr. 6, 1925.

KIEKVIENĄ DIENĄ

kada tukstančiai darbininkų išeina iš
fabrikų, juos pasitinka vaikai, parda-
vinėjantys pirmutinį ir didžiausią lie-
tuvų dienraštį Amerikoje "NAU-
JIENAS." Darbininkai perka ir skai-
to "NAUJIENAS."

"NAUJIENAS" taipgi skaito inte-
ligentai, biznieriiai ir profesionalai.

"NAUJIENAS" taipgi skaito mo-
terys, merginos ir jaunuomenė.

KODEL? TODEL KAD—

"NAUJIENOSE" telpa kiekvieną
dieną daug naujienų, žinių iš karės,
iš viso pasaulio, politiškų, moksliskų,
apie moterų klausimą, apie jaunimo
reikalus. "NAUJIENOSE" taipgi
telpa daug pajėškų giminių, pa-
jėškų darbų ir darbininkų.

Jūs gi gyvenate pertoli nuo Chi-
cagos, tai vaikai negali Jums "NAU-
JIENU" parduoti. Todėl, tuojau
išpirkite Money Orderį ant \$5.00, o
"NAUJIENOS" ateis pas Jus į na-
mus per vienus metus KASDIEN!

O jeigu nenorėtumet tiek pinigų
paklot ant karto, tai prisiųskite Mo-
ney Orderį ant \$3.00, o gausite "NAU-
JIENAS" kasdien per pusę metų.

O jeigu nesitikite nei pusę metų
ant svieto gyvent, tai, po šimts pyp-
kių, prisiųskite Money Orderį nors
ant \$1.75, o gausite "NAUJIENAS"
kasdien per tris mėnesius!

Kaip?! Sakote, nenorite katą maiše
pirkti? Labai stebėtina! "NAU-
JIENOS" eina jau ketvirtį metų, jas
leidžia NAUJIENŲ BENDROVĖ—
darbo žmonės, nė koki ten pilvuzai ar
bankieriai, o Jūs dar su jomis neapsi-
pažinę! Tad tuojau siųskite mums
atvirutę, o gausite vieną numerį ant
pažiūrėjimo už dyka!

"NAUJIENOS"

1840 S. Halsted st.

Chicago, Ill.

VELNIAS MIRĖ.

—Velnias mirė, jo jau nebėr!—žinan-
čiai pranešė Jonukas savo mokytojai.

—Kas tau tą sakė?—klausia ji.

—Mano papė. Mudu stovėjom ant šaly-
gatvio kada-gatve važiavo pagrabas. Mano
tėtė sakė: "Biednas velnias, tai nors sykį ir
jis pastypo!"

Marijonas.